

بہر خوانی اسٹاک

صد نوحہ منتخب عاشورایہ و انقلابی
بہ کوشش میلاد عرفان پور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شناسنامه کتاب:

رجزخوانی اشک

عنوان: رجزخوانی اشک
گرد آورنده: میلاد عرفان پور
ناشر: هیأت رزمندگان اسلام- معاونت فرهنگی
طراح جلد: مهدی جعفری، آرزو آقابابیان
صفحه‌آرا: عادل کریمی‌نیا
چاپ: اول - تابستان ۱۳۹۸
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
توزیع: تهران، خیابان فاطمی، خیابان فلسطین، چهارراه زشت جنب سرپرستی بانک
صادرات پلاک ۵۵۴
تلفن: ۰۲۱ - ۸۸۹۶۰۴۳۰

صد نوحه منتخب عاشورایی و انقلابی
به کوشش میلاد عرفان پور

(فایل صوتی سبک‌ها در پایگاه اطلاع رسانی هیأت رزمندگان
اسلام www.ehyat.com قابل دسترس است)

فهرست مطالب

مقدمه ۸

زمینه

زمینه؛ محمود کریمی (۱) ۱۲

زمینه؛ محمود کریمی (۲) ۱۴

زمینه؛ مهدی سلحشور (۳) ۱۶

زمینه؛ میثم مطیعی (۴) ۱۹

زمینه؛ میثم مطیعی (۵) ۲۱

زمینه؛ میثم مطیعی (۶) ۲۳

زمینه؛ میثم مطیعی (۷) ۲۵

زمینه؛ میثم مطیعی (۸) ۲۷

زمینه؛ میثم مطیعی (۹) ۲۹

زمینه فارسی و عربی: میثم مطیعی (۱۰) ۳۲

زمینه؛ امیر عباسی (۱۱) ۳۵

زمینه؛ وحید نادری (۱۲) ۳۶

زمینه؛ وحید نادری (۱۳) ۳۸

زمینه؛ سیدرضا نریمانی (۱۴) ۴۰

زمینه؛ محمدرضا بذری (۱۵) ۴۲

زمینه؛ محمدرضا بذری (۱۶) ۴۴

زمینه؛ محمد یزدخواستی (۱۷) ۴۵

زمینه؛ وحید نادری (۱۸) ۴۷

زمینه؛ محمد صالحی پور (۱۹) ۴۹

زمینه؛ مرتضی سعیدی نیا (۲۰) ۵۱

زمینه؛ مرتضی سعیدی نیا (۲۱) ۵۲

زمینه؛ سعید حدادیان (۲۲) ۵۴

واحد کند

واحد کند؛ مهدی سلحشور (۲۳) ۵۸

واحد کند؛ مهدی سلحشور (۲۴) ۵۹

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۵) ۶۰

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۶) ۶۱

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۷) ۶۳

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۸) ۶۵

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۹) ۶۷

واحد کند؛ میثم مطیعی (۳۰) ۶۹

واحد کند؛ میثم مطیعی (۳۱) ۷۱

واحد کند؛ مجتبی رضانی (۳۲) ۷۳

واحد کند؛ مجتبی رضانی (۳۳) ۷۴

واحد کند؛ ابوذر بیوکافی (۳۴) ۷۵

واحد کند؛ محمد یزدخواستی (۳۵) ۷۶

واحد تند

واحد تند؛ محمود کریمی (۳۶) ۸۰

واحد تند؛ محمود کریمی (۳۷) ۸۲

واحد تند؛ مهدی سلحشور (۳۸) ۸۴

واحد تند؛ مهدی سلحشور (۳۹) ۸۵

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۰) ۸۶

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۱) ۸۸

واحد تند فارسی عربی: میثم مطیعی (۴۲) ۹۲

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۳) ۹۵

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۴) ۹۷

واحد تند؛ امیر عباسی و میثم مطیعی (۴۵) ۹۹

واحد تند؛ (بحر طویل) میثم مطیعی (۴۶) ۱۰۲

واحد تند؛ (بحر طویل) میثم مطیعی (۴۷) ۱۰۴

- واحد تند؛ امیرعباسی (۴۸)..... ۱۰۶
 واحد تند؛ امیر عباسی و میثم مطیعی (۴۹)..... ۱۰۸
 واحد تند؛ سیدرضا نریمانی (۵۰)..... ۱۱۰
 واحد تند؛ سیدرضا نریمانی (۵۱)..... ۱۱۲
 واحد تند؛ مهدی رسولی (۵۲)..... ۱۱۴
 واحد تند؛ مهدی رسولی (۵۳)..... ۱۱۶
 واحد تند؛ مجتبی رضانی (۵۴)..... ۱۱۸
 واحد تند؛ مجتبی رضانی (۵۵)..... ۱۲۰
 واحد تند؛ مسعود پیرایش (۵۶)..... ۱۲۲
 واحد تند؛ محسن محمدی پناه (۵۷)..... ۱۲۴

شور

- شور؛ محمود کریمی (۵۸)..... ۱۲۸
 شور؛ محمود کریمی (۵۹)..... ۱۳۰
 شور؛ محمود کریمی (۶۰)..... ۱۳۲
 شور؛ محمود کریمی (۶۱)..... ۱۳۴
 شور؛ محمود کریمی (۶۲)..... ۱۳۵
 شور؛ محمود کریمی (۶۳)..... ۱۳۷
 شور؛ میثم مطیعی (۶۴)..... ۱۳۸
 شور؛ میثم مطیعی (۶۵)..... ۱۴۱
 شور؛ میثم مطیعی (۶۶)..... ۱۴۳
 شور؛ میثم مطیعی (۶۷)..... ۱۴۵
 شور؛ میثم مطیعی (۶۸)..... ۱۴۷
 شور؛ میثم مطیعی (۶۹)..... ۱۴۹
 شور؛ سیدمهدی میرداماد (۷۰)..... ۱۵۱
 شور؛ امیر عباسی (۷۱)..... ۱۵۲
 شور؛ سیدرضا نریمانی (۷۲)..... ۱۵۴
 شور؛ سیدرضا نریمانی (۷۳)..... ۱۵۵
 شور؛ مهدی رسولی (۷۴)..... ۱۵۶

- شور؛ مهدی رسولی (۷۵)..... ۱۵۸
 شور؛ مهدی رسولی (۷۶)..... ۱۵۹
 شور؛ ابوذر بیوکافی (۷۷)..... ۱۶۱
 شور؛ ابوذر بیوکافی (۷۸)..... ۱۶۳
 شور؛ محمدرضا بذری (۷۹)..... ۱۶۴
 شور؛ مهدی تدینی (۸۰)..... ۱۶۶
 شور؛ محمد یزدخواستی (۸۱)..... ۱۶۸
 شور؛ محمد یزدخواستی (۸۲)..... ۱۷۰
 شور؛ محسن محمدی پناه (۸۳)..... ۱۷۲

نوای پایانی

- نوای پایانی؛ مهدی سلحشور (۸۴)..... ۱۷۶
 نوای پایانی؛ مهدی سلحشور (۸۵)..... ۱۷۸
 نوای پایانی؛ سیدمهدی میرداماد (۸۶)..... ۱۸۰
 نوای پایانی؛ سیدمهدی میرداماد (۸۷)..... ۱۸۱
 نوای پایانی؛ میثم مطیعی (۸۸)..... ۱۸۲
 نوای پایانی؛ میثم مطیعی (۸۹)..... ۱۸۵
 نوای پایانی؛ میثم مطیعی (۹۰)..... ۱۸۷
 نوای پایانی؛ میثم مطیعی (۹۱)..... ۱۸۹
 نوای پایانی؛ میثم مطیعی (۹۲)..... ۱۹۱
 نوای پایانی؛ سیدرضا نریمانی (۹۳)..... ۱۹۲
 نوای پایانی؛ مهدی رسولی (۹۴)..... ۱۹۴
 نوای پایانی؛ ابوذر بیوکافی (۹۵)..... ۱۹۶
 نوای پایانی؛ ابوذر بیوکافی (۹۶)..... ۱۹۸
 نوای پایانی؛ ابوذر بیوکافی (۹۷)..... ۲۰۰
 نوای پایانی؛ مسعود پیرایش (۹۸)..... ۲۰۲
 نوای پایانی؛ مسعود پیرایش (۹۹)..... ۲۰۵
 نوای پایانی؛ محسن محمدی پناه (۱۰۰)..... ۲۰۸

بارزترین خصیصه‌ی شعر شیعی در حوزه‌ی آیینی، وجهی مردمی بودن آن است که به آسانی با مخاطبان خود ارتباطی تنگاتنگ برقرار می‌سازد و مردمی‌ترین شعر شیعی را باید در میان سروده‌های مذهبی و نوحه‌های دینی جست‌وجو کرد که همیشه با اقبال توده‌های متدین مردمی روبه‌رو بوده است.

این روی‌کرد عمومی ناشی از تأثیر شگرفی است که نوحه‌های مذهبی عموماً و نوحه‌های عاشورایی خصوصاً در جان آحاد مردم کوچه و بازار باقی می‌گذارد و این تأثیر شگرف هنگامی مضاعف می‌شود که نوحه‌سرایان جاذبه‌های ماتمی و عاطفی و انقلابی را با زبانی ساده و صمیمی و دور از تکلف و با بهره‌گیری از دقایق کلام محاوره‌ای به تصویر می‌کشند.

شعر انقلابی، ریشه در باورهای انقلابی و آرمان‌گرایانه‌ی

مردم دارد و شاعر این آثار هم‌دوش، هم‌سنگر، هم‌دل و هم‌زبان مردم است. با درد مردم رنج می‌برد و با شادی آنان شاد می‌شود. با فتحشان سر بلند می‌کند و با خنجر خوردنشان درد می‌کشد و با خشمشان به خشم می‌آید.

در دهه‌ی اخیر با ظهور نسلی از مداحان جوان، انقلابی و دغدغه‌مند شاهد گسترش نوعی از نوحه‌ها بودیم که به نوحه‌های انقلابی شناخته شده‌اند و بیانگر اندیشه، عاطفه و دردهای جامعه‌ای بوده‌اند که در سال ۱۳۵۷ جمهوری اسلامی را شکل دادند و تا امروز پای آرمان‌های آن ایستاده‌اند.

کتاب حاضر منتخبی است از صد نوحه‌ی عاشورایی و انقلابی که در ده سال اخیر توسط مداحان اهل بیت (ع) اجرا و با استقبال مردم مواجه شده است. امید است که شاهد پیشرفت و گسترش هرچه بیشتر و بهتر اندیشه‌ی ناب اسلامی انقلابی در هیات‌های حسینی باشیم.

زمینه

زمینه؛ محمود کریمی (۱)

مادر لالالا بکن خوابی
 مادر همه خوابن تو بیداری
 وقتی شهیدامون چراغ راهمون
 ستاره‌های کربلا تو آسمون
 وقتی شهیدا زنده‌ن تا روز محشر
 مادر اشون با چشم زمزم می‌خونن

«مادر لالالا بکن خوابی

مادر همه خوابن تو بیداری»

***

بودی عصای پیری من ای دلاور
 شکر خدا آخر شدی یار پیمبر
 مادر اگر زهرا رو دیدی با حسینش
 سفارش ما هم بکن ای جان مادر

«مادر لالالا بکن خوابی

مادر همه خوابن تو بیداری»

***

مادر عزیزم ای به قربون جمالت
 پریدی توی آسمون قربون بالت

نون حلالِ سفرهٔ بابات چه کرده
 فدا سر مولام شدی شیرم حلالت

«مادر لالالا بکن خوابی

مادر همه خوابن تو بیداری»

زمینه؛ محمود کریمی (۲)

وای! شهیدِ بی سر اومد
 وای! لالهٔ پرپر اومد
 وای! تنش شبیه جسمِ علی اکبر اومد
 عجب محرمی شد امسال
 شهیدِ بی سرم برگشته
 بیایید بریم به استقبالش
 مدافعِ حرم برگشته
 مثلِ علی اکبره، رو خاکِ صحرا
 فَقَطَعُوهُ بِالسُّيُوفِ اِرْبَا اِرْبَا
 «عجب محرمی شد، امسال
 شهیدِ بی سرم، برگشته
 بیایید بریم، به استقبالش
 مدافعِ حرم برگشته»
 ***
 تو، به آرزوت رسیدی
 تو، امام حسینو دیدی
 وای! به سید شهیدان
 تو اَشْبَهُ الشَّهيدِی
 تو روضهٔ مجسم هستی
 یه مملکت شده بی تابت

داری می‌ری سلام ما رو
 ببر به محضر اربابت
 چقد به حالِ تو، همه حسرت خوردیم
 تویی که زنده هستی و ما مُردیم
 «عجب محرمی شد، امسال
 شهیدِ بی سرم، برگشته
 بیایید بریم، به استقبالش
 مدافعِ حرم برگشته»
 ***
 وای! غمت، غمِ وطن شد
 وای! سرِ تو، بی بدن شد
 آه خدا رو شکر عزیزم!
 که پیکرت کفن شد
 یه قطره از غمِ اربابو
 تو دیدی حال ما این حاله
 هزار و نهصد و پنجاه زخم
 رو پیکرت توی گوداله
 همین یه جمله کافیه ای داد! ای داد
 که زینتِ دوشِ نبی رو خاک افتاد

زمینه؛ مهدی سلحشور (۳)

ای دل بمان با مولا
کُلُّ یَوْمٍ عاشورا

این سو حسین است و عشق و پرچم دین
آن سو یزید و یک لشکر شمر لعین
مبادا که شوی جدا از حسین

به هوای گندم ری
مبادا لاله سر عاشقان

برود دوباره به نی
تا که پُر شود در جهان
راه و رسم آن عاشقان

از حبیب و حر و زهیر و جون و بریر و مسلم بخوان
لبیک یا حسین، شد نوای ما
پهنه جهان، کربلای ما

«لبیک یا حسین»

***

شیعه و ذلت هیهات
هیأت و غفلت هیهات

شیعه می ماند تسلیم امر ولی
تابع مولا چون عباس ابن علی

عشق و آزادگی نقش پرچم
غرق خون کرب و بلاست
غیرت و عزت جان شیعه از
کربلای خون خداست

هر که شد غلام حسین

بی قرار نام حسین

می شود اسیر فضائل و تشنه مرام حسین

شیعه چون آینه، صاف و باصفاست

عاشق حسین، بنده خداست

«لبیک یا حسین»

***

شور ولایت داریم

شوق شهادت داریم

روشن شده جان ما از نور خدا

شد چراغ راه ما یاد شهدا

با رمز یا حسین شده در جهان

جلوه گر حماسه ما

نشنود تا ابد گوش ظالمان

آه استغاثه ما

پرچم شکوه و وفاست

یادگاری از جبهه‌هاست
چفیه ای که بر دوش رهبر ما همیشه جلوه نماست
همیشه حرف ما، بوده یک کلام
راه روشن، حضرت امام

«لبیک یا حسین»

***

نور خدا یا مهدی
سیدنا یا مهدی

ماییم و عهد عشقت ای جان جهان
ماییم و ندبه ندبه آه از دل و جان
حجه ابن الحسن شد ظهور تو

آرزوی منتظران

العجل العجل بیا که تویی

آخرین امید جهان

ماه کوی هر عاشقی

گفتگوی هر عاشقی

شد شهادت در رکاب تو آرزوی هر عاشقی

ای جلوه حسین، با نگاه تو

می‌شود دلم، حُرّ راه تو

«لبیک یا حسین»

زمینه؛ میثم مطیعی (۴)

خونه غرقِ در آه حسرته

خونه بی بابا شام غربته

دوباره شب رسید و غم رسید و داغ و درد

صدای طفل من گرفت از بس که گریه کرد

دوباره قاب عکسشو گذاشته روی پاش

خیره شده به سوی در شاید بیاد باباش

خدا کنه بخوابه و راحت شه از تموم غصه‌هاش

لالا لالا گلم بخواب

لالا لالا گلم بخواب

«لالا لالا لالا لالا»

***

چشماتو ببند روی درد و غم

خواب خوش ببین مرد کوچکم

دیگه تو مرد خونه‌ای! تو سایه سرم

باید مثل بابا بشی مدافع حرم

تو هم یه روز بزرگ می‌شی یه پهلون می‌شی

قد می‌کشی و باعث غرورمون می‌شی

تو هم یه روز مثل بابا شهید راه عشق و خون می‌شی

تو اصغری منم رباب
لالا لالا گلم بخواب
«لالا لالا لالا لالا»

***

بعضیا به ما طعنه می‌زنن
شکوه‌ای نکن ای عزیز من
بابا فقط به خاطر خدا فدا شده
به خاطر خداس که غم نصیب ما شده
اگرچه طعنه می‌زنن ولی تو لب بدوز
نبینم از کنایه‌ها خسته بشی یه روز
می‌سوزونه دل منو زخم زبون خلیا هنوز

کسی تو رو نده عذاب
لالا لالا گلم بخواب
«لالا لالا لالا لالا»

زمینه؛ میثم مطیعی (۵)

این گل را به رسم هدیه
تقدیم نگاهت کردیم
حاشا اینکه از راه تو
حتی لحظه‌ای برگردیم
یا زینب
از شام بلا، شهید آوردند
با شور و نوا، شهید آوردند
سوی شهر ما، شهیدی آوردند

«یا زینب مدد»

**

در خون خفته که نگذارد
نخل زینبی خم گردد
حاشا از حریم زینب
یک آجر فقط کم گردد
یا زینب
تقدیم شماست، قبولش فرما
قدر وُسع ماست، فدای زهرا
در راه خداست، فدای مرتضی

«یا زینب مدد»

*

چون ام و هب، بسیارند
در هر سوی این مردستان
مادرهای عاشق پرور
در ایران و افغانستان
یا زینب

هم چون این شهید، فراوان داریم
تا وقتی سر و تن و جان داریم
ما به نهضت شما ایمان داریم

«یا اخت الحسین»

زمینه؛ میثم مطیعی (۶)

غرقه در خون می آید، شهیدی بی سر
پیکرش ارباً اربا، شبیه اکبر
آه

گل پر پر السلام، گرفته پر السلام
تن بی سر السلام
چه روضه‌های خونینی، که خوانده دشنه در گوشت
حسین فاطمه گیرد، در آغوش

«سلام، شهید بی سر»

***

خوش به حالت که آخر، گذشتی از سر
پاسخ هل من ناصر، به خون حنجر
آه

سلام ای خونین گلو، به ما دادی آبرو
چه‌ها می دیدی؟ بگو
چگونه زندگی کردی، که مرگ تو حیات شد
دعای سرخ تو این سان، اجابت شد
«سلام، شهید بی سر»

***

بیرق عشقت بالا، اباعبدالله
 کل یوم عاشورا، اباعبدالله
 حسین
 سلام ای بالانشین، سلام ای خونین جبین
 بخر مارا اربعین
 من الغریب تو اوج، تمام روضه‌های تو
 خدا چه روضه‌ای خوانده، برای تو
 «حسین ذبیح العطشان»

زمینه؛ میثم مطیعی (۷)

از اینکه راهم دادی ممنونم
 بهشتمو هیأت می‌دونم
 برای داغت هنوز بارونم
 گریه بر تو بال من شد، کوثر زلال من شد
 روزی حلال من شد آقا
 خواب کربلا تو دیدم، تا خیام تو دویدم
 عشقتو به جون خریدم آقا
 می‌رسه پیاده، دل ما به اربعینت
 گریه می‌کنیم دوباره، واسه اسم نازنینت

«نارالله حسین، وای وای»

***

باتو رقم می‌خوره، تقدیرم
 برات کرب و بلا می‌گیرم
 یه اربعین واسه تو می‌میرم
 قدرت نخست دنیا، لشکر پیاده ما
 با دم یا فاطمه یا حسین
 موکبای آشنا و نذریای بی‌ریا و
 راه سرخ کربلا و حسین
 آسمون می‌بینه، پرستاره این زمینه

بس که آبله به پای، زائرای اربعینه

«ثارالله حسین، وای وای»

***

ما و تولای تو یا مولا

بی سرشدن پای تو یا مولا

مٹ شهیدای تو یا مولا

جاده نوحه خون عشقه، هرستون، ستون عشقه

گریه‌ها نشون عشقه آقا

هم حبیب و هم بریره، هم قدم با ما زهیره

زائر عاقبت بخیر آقا

راهیان قدسیم، با لوای یالثارات

تا نبرد آخر حق، عازمیم مٹ شهیدات

«ثارالله حسین، وای وای»

زمینه؛ میثم مطیعی (۸)

ممنونتم مادر، ممنونتم بابا

چون آشنام کردین، با روضه مولا

ممنونتونم واسه این سربند یا زهرا

مدیونتونم واسه این ذکرا و این اشکا

نون حلال سفره تون آورد منو اینجا

دستاتونو می بوسم، ممنون که توو این راهم

از کودکی تا آخر، سرباز ثاراللهم

«لبیک یا ثارالله»

***

دنیا می دونه ما، سرباز این دینیم

کابوس اسرائیل، یار فلسطینیم

ما نوجوونا روشنی صبح فرداییم

ما وارثای راه زیبای شهیداییم

«فهمیده» های عاشق سید علی ماییم

هم عاشق علم و هم، آماده بیکاریم

با نغمه یا مهدی، چشم انتظار یاریم

«یابن الحسن یا مولا»

***

در جان ما هر دم، غوغای عاشورا است
 بیداری عالم، از یا حسین ماست
 با روضه‌ها هر لحظه می‌سوزیم و می‌باریم
 بر لب همه «یا لیتنا کنا معک» داریم
 تا آن دمی که سر به پای یار بگذاریم
 نذر تو این جان و تن، مولا اباعبدالله
 ذکر نفس‌های من، لبیک یا ثارالله

«لبیک یا ثارالله»

***

میثاق این دل با، خون شهیدان است
 جان روشن از یاد، پیر جماران است
 از سر گذشتن، سرگذشت و سرنوشت ماست
 دل‌داده‌ایم و بهر ما هر روز عاشورا است
 ما راهمان از کربلا تا مسجد الأقصاست
 ما انقلابی هستیم، مهر ولایت با ماست
 هیهات منالذله، شوق شهادت با ماست
 «لبیک یا ثارالله»

زمینه؛ میثم مطیعی (۹)

ما نوجوونا، وارث نون حلالیم
 برکت گریه بر حسین، هنوز زلالیم
 قبل تولد روضه‌ها رو دوره کردیم
 فکر نکنید توو عاشقی، کم سن و سالیم

«توو گوش ما هنوز صدای مادره

شبا شهادتنامه مون زیر سره»

***

گرچه هنوز سبز نشده پشت لب ما
 سرخه ولی از خون تو تاب و تب ما
 از روزی که خوندن نوشتن یاد گرفتیم
 لبیک یا حسین شده مشق شب ما

«روزا توو دست ما کتاب و دفتره

شبا شهادتنامه مون زیر سره»

***

اونجوری که عبدالله از دینش دفاع کرد
 جوری که زندگیشو پای دین فدا کرد
 زندگی ما هم فقط نذر حسینیه
 حسین با دستای خودش مارو سوا کرد

«طعم شهادت از عسل شیرین تره
شبا شهادتنامه مون زیر سره»

***

دریای طوفانی دنیا بی امونه
با موجای وسوسه انگیز زمونه
قاسم خودش شبیه ما یه نوجوونه
کشتی اون ما رو به ساحل می رسونه

«امید ما به قاسم دلاوره

شبا شهادتنامه مون زیر سره»

***

ما یار پابرهنه های تنگدستیم
کابوس اون مسئلای دنیا پرستیم
دشمن اشرافیت آل امیه
عقد اخوت با کسی هرگز نیستیم

«توو سینئه ما نعره ابو ذره

شبا شهادتنامه مون زیر سره»

***

کوه اگه جابجا بشه ما استواریم
زمین به آسمون بیاد ترسی نداریم
دستِ علی دادیم که تا آخر بمونیم
به دشمن علی بگید ما ذوالفقاریم

«الگوی ما توو عشق علی اکبره

شبا شهادتنامه مون زیر سره»

***

ما عین عابس، وارث عشق و جنونیم
شاگرد اون معلمای غرق خونیم
دشمن امون نامه بده با قصد ذلت
مثل ابوقاضل سر جاش می نشونیم

«دستای ما توو دست اون آب آورده

شبا شهادتنامه مون زیر سره»

زمينه فارسي و عربي: ميثم طيعي (١٠)

بيا حسين صرخه كنا ننادي
في الاربعين يا حسين بالأيادي
وللحسين قد آتينا زاحفينا
ولا مكان بيننا للخائفينا
بحكم ألقى غداً كتابيه
ولم أبدل حيكم لثانيه

***

وإن في قلوبنا حبّ اليماني
وضدّ عدوان سُعودي جبان
للسامدين كم نحبّ الصّامدينا
للصّابرين يا شموخ الصّابرينا
وضربةً من حيدر لكافيه
تردُّ كلّ معتد للهاويه

***

رُغم التّامرات ما باعوا القضيّه
وصامدون في وجوه البربريه
يستهدف الأعداء في ها السّاكينا
و يقتلوا النّساء غدرًا والبنينا
و للشّهيد عيشه لراضيه
مع الحسين في الجنان الدّانيه

***

نحن حماة الأرض لا نخشى الأعداي
نردُّ كيدَ الظالمين بالجهاد
نحن الذين ليس نخشى الظّالمينا
نحن المحبون لكلّ المسلمينا
و إنّ في يدي لظّيّ ... للطّاغيه
و إنّ لي لضرِبهُ لقاضيه

***

إنّ اليمانيّين مجدّ للحياه
وللغزاة جرّعوا مرّ الممات
آل سُعودٍ فلتعودوا خاسثينا
هَبّ اليمانيون هَبّ القادموننا
ترقبوا ما في الشُّهور الآتية
المعجزاتُ كلّ ها يمانيه

***

كوه اگه جابه جا بشه، ما استواريم
زمين به آسمون بياد ترسي نداريم
غير حسين با هيچ كسي عهدى نبستيم
به دشمن على بگيد ما ذوالفقاريم
الگوى ما تو عشق، على اكبره
شبها شهادتنامه مون زير سره

***

ما عین عابس، وارث عشق و جنونیم
 شاگرد اون دلاورای غرق خونیم
 دشمن امون نامه بده با قصد ذلت
 مثل ابوفاضل سرجاش می نشونیم
 یمن، عراق و شام و بحرین و منا
 این روزا داره رنگ و بوی کربلا

زمینه؛ امیر عباسی (۱۱)

دوباره دلتنگی، دوباره حسرت، دوباره آه
 دوباره بی تابی، دوباره فکر دو بارگاه
 آه حرم، ای شاه کرم، روزیم کن آقا، بازم برم
 سینه زن فقط آرزوشه، تو حرم بشینه یه گوشه
 از خداشه یکبار ببینه، که ضریح تو روبه رو شه

«حسین وای، حسین وای»

***

فدایی داری تو، خیلی شلوغ دور و برت
 کاشکی ما هم باشیم، جز سیاهی لشکرت
 ما دلداده ایم، نوکرزاده ایم، واسه سردادن، آماده ایم
 شیعه منتظره خبره، هر چی باشه به جون می خره
 بمیرم نبینم روزی که، حرم شما در خطره

«حسین وای، حسین وای»

زمینه؛ وحید نادری (۱۲)

از دنیا همین بسه، که اهل روضه هاتم
 از اول با تو بودم، تا آخرش باهاتم
 جز تو دلبر ندارم
 شوری در سر ندارم
 جز شوق حرمت بال و پر ندارم
 ببین که دل شکسته‌ام
 به پای تو نشستم
 به جز تو دل نبستم

«حسین عزیز زهرا»

***

با خون تو روشنه، مسیر بندگی‌مون
 وقف راه تو شده، تموم زندگی‌مون
 مهر تو در دل ما
 نذرت آب و گل ما
 هیأت‌ها شده یک عمره منزل ما
 تو این شب سیاهم
 حسین چراغ راهم
 بمون پشت و پناهم

«حسین عزیز زهرا»

***

هر کی با حسینه با، ولایت‌ه همیشه
 شور و شوق دل ما، شهادت‌ه همیشه
 می‌بندیم عهد و پیمان
 هم با پیر جماران
 هم با جسم به خون خفته شهیدان
 که رهرو شهیدان
 نداده دست پیمان
 به دست شمر دوران

«حسین عزیز زهرا»

زمینه؛ وحید نادری (۱۳)

کنج خرابه تنها چه سخت و غمگینه
راضیم مثل بابام خدا که می‌بینه
لبام و داغ تشنگی، پاهام و زخم آبله
گریه نمی‌کنم هنوز، گریه‌ها در مقابله

«بابا حسین بابا حسین»

***

عمه زینب شد سالار کاروان غم
عمه شد بر زخم قلب بچه‌ها مرهم
با تازیونه می‌زدن، هرکی تو رو صدا می‌کرد
سر تو از رو نیزه‌ها، رقیه رو نگا می‌کرد

«بابا حسین بابا حسین»

***

مثل داداش اصغر کاشکی من رو می‌بردی
پیش چشمم کاش رو نیزه سنگ نمی‌خوردی
من که هنوز سه سالمه، یتیمی پیرم می‌کنه
دلتنگی داداش علیم، بهونه گیرم می‌کنه

«بابا حسین بابا حسین»

***

می‌مونم با جون تو راه سیدالشهدا
کاش بمونم در پناه سیدالشهدا
دست ولی زمام من، سید علی امام من
شهادته شیرین تر از، طعم عسل به کام من

«لیک یا خامنه‌ای»

زمینه؛ سیدرضا نریمانی (۱۴)

هر شهید یه پرچمه، که نشون می‌ده آقا رو
 به ما می‌گه که چجوری، می‌شه دید کرب و بلا رو
 شهادت یعنی، دلو به آسمون دادن
 با لب تشنه جون دادن، ولایتو نشون دادن
 شهادت یعنی، سر از تنت جدا بشه
 جونت براش فدا بشه، اما ولی تنها نشه
 آرزوی شهادتو، تو سینه می‌کشونم
 دلم رو من به آرزوش، ایشالله می‌رسونم

«شهادت شهادت، همه آرزومه
 شهادت شهادت، رویای ناتمومه»

***

آرزوی دل ما اینه روسپید بشیم
 پیش پای فاطمه، عاقبت شهید بشیم
 شهادت یعنی، شبیه عاشقا شدن
 برا خدا گدا شدن، راهی کربلا شدن
 شهادت یعنی، رهرو راه حق شدن
 با درد دین دمی شدن، حامی مستحق شدن
 اونفده یا حسین می‌گم، تا حاجتم روا شه
 مثل تموم شهدا، درد منم دوا شه

«شهادت شهادت، همه آرزومه
 شهادت شهادت، رویای ناتمومه»

***

اگه که می‌خوای نذاری، مسلمو تو کوفه تنها
 حامی سیدعلی باش، تا بیاد مهدی زهرا
 شهادت یعنی، علی اکبری شدن
 تو کوچه مادری شدن، مطیع رهبری شدن
 شهادت یعنی، جون بدی تا جفا نشه
 سفیر حق تنها نشه، تا کربلا به پا نشه
 هرکی می‌خواد که عاشورا، تکرارنشه دوباره
 باید که سر به طاعت، سید علی بذاره

«شهادت شهادت، همه آرزومه
 شهادت شهادت، رویای ناتمومه»

زمینه؛ محمدرضا بذری (۱۵)

کسی که شیعهٔ مولاست، چه جوری آرام بگیره
وقتی که می‌بینه مظلوم، توی چنگ ظلم اسیره
کسی که شیعهٔ مولاست، مگه می‌تونه بشینه
لحظه لحظه بی‌کسی و رنج مظلومو ببینه
حالا وقت یاری حیدره، کیه که فدای علیه
هر که یار بی‌پناها بشه، لایق دعای علیه
همدمی برای غریبی و غم و غصه‌های علیه

«لِلظَّالِمِ خَصْمًا وَّ لِلْمَظْلُومِ عَوْنًا»

***

کسی که شیعهٔ مولاست، اسیر فتنه نمی‌شه
مته عمار و ابوذر، با بصیرته همیشه
ابوموسی اشعریه، هر کی خورده فریب خنده
شیعهٔ واقعی راه، هر نفوذی رو می‌بنده
به بهار تبین و زیتون قسم، به قداستِ طور سینین
ختم این مبارزه‌ها، می‌شه آزادی غزّه خونین
امید مسلمونای جهان نجات قدس و فلسطین
«لِلظَّالِمِ خَصْمًا وَّ لِلْمَظْلُومِ عَوْنًا»

***

کسی که شیعهٔ مولاست، نداره تسلیم و سازش
در مقابلش اگر که، باشه صد تا مثل داعش
غرق غیرت و حماسه، از رشادته لبالب
آرزو داره که باشه، فدایی راه زینب
آرزوشه تا اون زمانی که بشه نام مولا جهانی
در راه دفاع از حریم دین و حرم آخر بشه فانی
بشه همدم شاطری و فاطمی اطهر و همدانی

«لِلظَّالِمِ خَصْمًا وَّ لِلْمَظْلُومِ عَوْنًا»

***

کسی که شیعهٔ مولاست، نگران و بی‌قراره
داغ زاریا و صنعا، غصهٔ منامه داره
با مٔ شیخ عیسی قاسم، زنده این راه حنیفه
نابوده آل سعود و، ذلیله آل خلیفه
می‌رسه روز آزادی مکه و کعبه از دست بت‌ها
انتقام کشته‌های منا رو یه روز می‌گیریم ایشالله
می‌رسه با ذوالفقار عدالت مولا مهدی زهرا

«لِلظَّالِمِ خَصْمًا وَّ لِلْمَظْلُومِ عَوْنًا»

زمینه؛ محمدرضا بذری (۱۶)

شنیده‌ام عاشقای مخلص و بی‌ریا بودن
 من هنوز نفهمیدم که شهدا کیا بودن
 همیشه سرگرم دم یا فاطمه مدد بودن
 نشون دادن که راه‌های آسمون بلد بودن
 کبوترای رویایی آسمون بودن
 تمامشون مصداقی از «وَالسَّابِقُونَ» بودن
 مقربون بودن

«ای دل! ای دل! امون از دست دنیا، کجا رفتن شهیدا»

***

آرزوشون همین بوده، که عابس و زهیر بشن
 سر می‌دادن توو جبهه‌ها که عاقبت بخیر بشن
 به روی خاک می‌افتادن با تن مجروح سینه چاک
 از خدا خواستن همیشه بشن شهید بی پلاک
 وجب و جب از خاکای پاک طلائی
 می‌دن شهادت که اینجا حکایتایی
 چه کربلاییه

«ای دل! ای دل! امون از دست دنیا، کجا رفتن شهیدا»

زمینه؛ محمد یزدخواستی (۱۷)

جوونیم و با احساسیم، به روی حرم حساسیم
 بی‌بی دو عالم ماها، همه واسه تو عباسیم
 دور حرمت می‌گردن، تموم گلای پرپر
 یکی می‌شه واسهت قاسم، یکی می‌شه واسهت اکبر
 ما آمادهٔ ایثاریم، منتظر امر رهبر
 کنار زینب و رقیه یک صدا
 می‌پیچه تو حرم، ندای این دعا:

«اباصالح بیا»

***

ایستاده به پای پیمان، با سلاح عشق و ایمان
 جلوی حرم صف بستن، جوونای پاک ایران
 به یاد شکست داعش، به یاد تموم مردان
 به یاد وحید نومی، شهید ولایت، دهقان
 همدانی و جمشیدی، مهرابی و شیروانیان
 امید مؤمنین! معزالاولیا!
 به حق لاله‌ها اباصالح بیا

«اباصالح بیا»

***

همیشه یه مرد خاکی، با غرور و با بی باکی
 می شه مقتدای شیعه، مثل ابراهیم زکزاکی
 شیعه همه جا می جنگه، مقابل اهریمن ها
 تو حلب و حمص و موصل، بیروت و دمشق و صنعا
 میون جهان می مونه، حماسه ما پا بر جا
 دعای شیعه ها، به هر رنج و بلا
 بیا یابن الحسن، ابا صالح بیا:

«اباصالح بیا»

زمینه؛ وحید نادری (۱۸)

می تپه دلم، ابریه چشم
 می رسه بازم، تا که بر مشام
 بوی کربلا، از عراق و شام
 یکی یکی دارن میان گلای بی نشون
 اونا که دست و پا زدن میون خونشون
 پر کشیدن تا کربلا بدون بال و پر
 کبوتر حرم شدن خوشا به حالشون
 داره میاد، لشگری از، فدایی ای خواهر حسین
 چه عاشقونه جون دادن
 راهو به ما نشون دادن

«آقام حسین آقام حسین»

***

گنبد طلالت روبروی من
 اشکای عزات آبروی من
 جون دادن برات آرزوی من
 به جون زینبت نذار که ناامید بشم
 یه کاری کن که آخرش منم شهید بشم
 ندارم آبرو ولی مته غلام سیات
 به خاک و خون بکش منو که روسفید بشم

یا لیتنا کنا معک سر منم فدا سر حسین
 تو نفسای آخرم
 می شه بیای بالا سرم
 «آقام حسین آقام حسین»

زمینه؛ محمد صالحی پور (۱۹)

گرفته بوی عزا، دوباره کوچۀ ما
 سلام رحمت عام، سلام خون خدا
 به لطف زهرا امسال به روضه رسیدیم
 دوباره طعم اشک و عزا را چشیدیم
 آمده دوباره از راه ماه دل بریدن از جان
 آمده دوباره از راه ماه دیده‌های گریان
 السلام، به اشک و آه و غم
 السلام، به بیرق و علم

«وای وای وای حسین»

***

به سر هوای غمت، به تن لباس عزا
 به هیئت آمده‌ام، به نیت شهدا
 خدا کند که من هم بیفتم به پایت
 شود نصیبم بعد از زیارت شهادت
 سینه می‌زنم به یاد کربلای جبهه‌ها مان
 گریه می‌کنم به یاد اشک جاری شهیدان
 السلام، به عشق و شور و شین
 السلام، به ماه تو حسین

«وای وای وای حسین

***

قسم به سورهٔ فجر، قسم به مشک و علم
 که عاشقان تواند، مدافعان حرم
 طریق تو تا جنت دارد ادامه
 مسیر عشق و عزت دارد ادامه
 زینت نمی‌شود دیگر اسیر دست دشمن
 با عنایت تو حتمی ست عاقبت شکست دشمن

یا مهدی، به خاطر خدا

یا مهدی، بیا بیا بیا

«وای وای وای حسین»

زمینه؛ مرتضی سعیدی نیا (۲۰)

پیچیده در عالم، فریاد شهیدان
 این قافله راهی است، با یاد شهیدان
 این دل دل بی‌تاب، در بند حسین است
 بر روی سرِ ما، سریند حسین است
 برپا شده در جان همه، شور عدالت
 شد پرچم خونخواهی ما، پرچم غیرت
 ***

هرکس که حسینی است، نه کوفه‌مرام است
 نه بندهٔ دنیاست، نه بندهٔ نام است
 یا اهل یزیدیم، یا عبد حسینیم
 یا هم‌ره ظلم یا با پیر خمینیم
 در کرب و بلا بی‌طرفان، بی‌شرفان‌اند
 آنان که رها از هوس‌اند، حرّ جهان‌اند
 ***

ماییم و چهل سال ایثار و شهادت
 ماییم و چهل سال ایمان به ولایت
 همچون شهداییم آمادهٔ پیکار
 یک گام دگر هست تا جمعهٔ دیدار
 هرکس که حسینی شده است، حامل عهدی است
 دل منتظر آمدنِ حضرت مهدی است

زمینه؛ مرتضی سعیدی نیا (۲۱)

فداییان سپاه قرآنیم
 عدو ببیند میان میدانیم
 به چغیۀ روی دوشمان سوگند
 که تا ابد در ره شهیدانیم
 راهی شده این قافله تا، مقتل یاران
 با سینه زنان حرم، شاه شهیدان
 دل آمده اینجا، تازه کند عهدی
 ذکر لب ما شد، یا حضرت مهدی
 بر روی لب خود، این زمزمه دارم
 مانند شهیدان، این گشته شعارم:

«نحن الذین بايعوا محمدا علی الجهاد ما بقینا ابدًا»

***

کسی که آماده شهادت شد
 دلش پر از شور و عشق و غیرت شد
 نه درد آب و نه درد نان دارد
 کسی که دردش غم ولایت شد
 آزادگی ما سبب، عزت ما شد
 عالم همه از جوشش ما، کرب و بلا شد
 حاشا که بسیجی، با سازش و تسلیم

یک لحظه بترسد، از سایهٔ تحریم
 بر روی لب خود، این زمزمه دارم
 مانند شهیدان، این گشته شعارم:

«نحن الذین بايعوا محمدا، علی الجهاد ما بقینا ابدًا»

***

به حق این آه و دیده‌های تر
 شب غم ما سحر شود آخر
 می‌آید آن کس که غیرت الله است
 به انتقامی ز سیلی مادر
 عالم شده هر لحظه پر از، عطر سلامش
 سوریه و بحرین و یمن، محو قیامش
 با خیل شهیدان، پشت سر مولا
 شد وعده‌گه ما، در مسجدالاقصی
 بر روی لب خود، این زمزمه دارم
 مانند شهیدان، این گشته شعارم:

«نحن الذین بايعوا محمدا، علی الجهاد ما بقینا ابدًا»

زمینه؛ سعید حدادیان (۲۲)

یاد شهید سر جدا دلو می بره کرب و بیلا
 باز دوباره نور امید، باز دوباره عکس شهید
 یه روح تازه به تن زمین دمید
 خون گلوی عاشقی توی رگ خشکیده زمین دوید
 هزارتا ناگفته رو از چشمه خون حنجرش
 هزار تا ناگفته رو از چشم شهید می شه شنید
 باز دوباره نور امید، باز دوباره عکس شهید
 باز دوباره به آلبوم عزت سر زمین ما یه عکس خیلی قیمتی اضافه شد
 هر کسی از قافله جا مونده ولی کلافه شد
 توی چشای این شهید، نور نجابتو بین
 راز اجابتو بین
 روح صلابتو بین
 آخه یه نفر وقتی بخواد یک تنه غوغا می کنه
 با دست بسته هم که باشه صد تا گره وامی کنه
 عالمو احیا می کنه، دشمنو رسوا می کنه
 «یاد شهید سر جدا دلو می بره کرب و بیلا»

***

انگار تو عکس این شهید، چشم همه کرب و بیلا رو می بینه
 فرق جهاد و حج اینه
 حاجی می خواد بیت خدا، شهید خدا رو میبینه

قصه حج حججی، تو آسمون زبونزده
 انگار محرم اومده، انگار محرم اومده
 حال و هوای سنگر و خط مقدم رو بین
 هنوز محرم نشده، شور محرم رو بین
 قربون اون شهیدی که رگ بریده گلوش
 دلامون رو به کربلا گره زده، انگار محرم اومده
 «یاد شهید سر جدا دلو می بره کرب و بیلا»

***

ای پسرم اگه کنارت نبودم، وقتی که عکستو دیدم
 به یاد زینب و حسین، زخم گلو تو بوسیدم
 خوب می دونم مثل شهیدی که گل علقمه بود
 دم آخر، سرت به روی دامن فاطمه بود
 روی لب زمزمه بود
 سلام بی بی، سرمو هدیه آوردم
 سلام بی بی، مادرمو به تو سپردم
 شکر خدا به آرزوم رسیدم
 یه لحظه گودال بلا رو دیدم
 طعم جفای خنجر و چشیدم
 یا زهرا سرم فدای قدمت
 یا زینب جونم فدای حرمت
 «یاد شهید سر جدا دلو می بره کرب و بیلا»

واحد کند

واحد کند؛ مهدی سلحشور (۲۳)

شهادتہ آرزوی دلای ما
 رنگ خداست سرخی خون لاله‌ها
 آی شہدا! از غصہ بی‌شکیم
 رفتید و من بعد از شما غریبم
 از فیض این پرواز بی‌نصیبم
 در کولہ‌بار غربتم غم شما رو دارم
 آی شہدا با یادتون ہمیشہ بی‌قرارم

«یا لیتنا کنا معک»

***

سینہ من از داغتون پر از غمہ
 سنگراتون پر از بوی محرّمہ
 غروبای این سرزمین چہ زیباس
 هر وجب از خاکش برام کیمیاس
 دارہ فقط شمیم گل‌های یاس
 غروبای شلمچہ از، غصہ خالی نمی‌شہ
 بوی گل لالہ میاد، از سنگراش ہمیشہ

«یا لیتنا کنا معک»

واحد کند؛ مهدی سلحشور (۲۴)

رفتید، ای شہدا غرق، شور و نوا، رفتید، چہ عاشقونہ
 رفتید، ای شہدا تا اون، مرد خدا، یکدم تنها نمونہ
 شبای پرواز، غرق تمنا، رو لب‌ها داشتید، ذکر یا زہرا
 زہرای کہ، تا پای جون، با چشای غرق بہ خون، موند
 یار مولا

«یا فاطمہ یار علی، تنها طرفدار علی، ای شہید راه ولایت»

***

بازم، ای شہدا، اومد، این بی‌نوا، اومد با دلی خستہ
 با این، روی سیاه، با این بار گناہ، با این بال شکستہ
 میام تا اینجا، با شوق پرواز، شاید خودم رو، پیدا کنم باز
 غصہ من بی‌کرونہ، خستہ‌ام از این زمونہ، خستہ و تنها
 رو بنزید پیش آقا، تا کہ منم، اونجا بیام، پیش شماها

«باز اومدیم ای شہدا، تا برامون کنید دعا، تا بگیریم رزق

شہادت»

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۵)

شب قدر است و شب قرآن، شب عشق‌ست و وفا امشب
 شب وصل است و شب هجران، شب یارب یارب زینب
 به قربان نجوای راز و نیازت، الا قاری دل نواز خوش الحان
 نگو که نخواهم شنید ای برادر، دوباره ز لبهای تو صوت قرآن
 حرف، هجران مَزَن ای برادر
 آتش، مَزَن تو بر جان خواهر
 ما را، به که می‌سپاری آخر

«حسین حسین جانم یابن الزهرا»

***

شب عاشورا رسید آقا، مَران ما را از سپاه خود
 دل ما را کربلایی کن، همین امشب با نگاه خود
 که خون حماسه بجوشد به رگها، که عالم ببیند خروشیدن ما
 شود ذکر ما مرگ بر ظلم و طاغوت، بَبْریم امان همه ظالمان را
 بستیم، با خون تو عهد و پیمان
 تازیم، بر کاخ یزید دوران
 هیئات، مَنالذله بر لب‌هامان
 «مولا یا لیتنا کُنَّا معک»

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۶)

ندارد این زندگی لطفی به جز این
 گذشتن در راه یار از جان شیرین
 ندارد این جهان حُسنی، به جز احدی الحُسنین
 سلام الله سلام الله، علی اصحاب الحسین
 ببین مولا که هوایی یک نگهم
 قبولم کن من اگرچه که رو سیهم
 چرا جان را به هوای شما ندهم
 مولا حسین جان

«حسین جانم به فدای تو جان و تنم»

***

نمی‌ترسم گر رود سر از تن من
 که حق داری بیش از این بر گردن من
 سری دارم که می‌خواهم، فدای دلبر کنم
 اگر بر نی نرفت آخر، چه خاکی بر سر کنم
 می‌آیم تا فکنی به دلم نگاهی
 که اذنی هم بدهی تو به رو سیهی
 که این سر را سر زانوی خود بنهی
 مولا حسین جان

«حسین جانم به فدای تو جان و تنم»

***

مطیع امر ولی اهل جهادیم
 به لیخند دشمنان ما دل ندادیم
 بُود روشن به جان ما، شراری از کربلا
 نه از تهدید نه از تحریم نلرزد دل‌های ما
 گره خورده دل ما به نگاه حسین
 وفا داریم سر ما و سپاه حسین
 دل شیدا شده راهی راه حسین

«حسین جانم به فدای تو جان و تنم»

***

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۷)

عجب عطر سیبی وزیده، که هرسو نشان حسین است
 به حرف آمده خاک صحرا، که این کاروان حسین است
 مبادا که با داغ یاران، بلرزد دمی شأنه او
 مبادا در آتش بسوزد، خیام غریبانه او
 ندارد حبیبم، به دنیا نیازی
 مخوان کوفیان را، به مهمان نوازی

«السلام کربوبلا»

***

فرات از تماشای ساقی، همه اشک بی اختیار است
 چه خواهد شد اینجا خدایا، که زینب دلش بی قرار است
 هنوز از اسیری خبر نیست، نیفتاده هیچ اتفاقی
 نه خاری به پای رقیه ست، نه تبری به چشمان ساقی
 نیفتاده از پا، علی اکبر او
 تلظی نکرده، علی اصغر او

«السلام کربوبلا»

***

خیامش دوباره به پاشد، که عالم بگرید به پایش
 پر از روضه‌های نخوانده‌ست، دل مقتل از کربلایش
 خوشا عاشقان ولایت، که آمادهٔ بذل جان‌اند
 امان از ولی‌ناشناسان، که در خیمهٔ دشمنانند
 خدایا مددکن، حسینی بمانیم
 فدایی راه، خمینی بمانیم
 «یا حسین یابن الزهرا»

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۸)

شده آسمان خیمهٔ غم، زمین و زمان غرق ماتم
 دوباره افق رنگ خون است، سلام ای هلال محرم!
 دوباره محرم رسید و، حسینیه شد سینه‌هامان
 دل اهل دل سینه‌زن شد، نفس‌هایمان مرثیه‌خوان
 به هر خط مقتل، بیا خون بگیریم
 که منزل به منزل، چو مجنون بگیریم

«یا حسین یابن الزهرا»

بخوان روضه‌خوان بار دیگر، بیا شرح آن ماجرا کن
 بیا بغض یکساله‌مان را، به یک روضه حاجت روا کن
 روایت کن از دشت ماتم، بخوان خط به خط
 روضه‌هایت
 ولی بگذر از خط آخر، که سر بسته ماند حکایت
 بیا ای دل امشب، به پابوس این غم
 بیا تا بباریم، چو باران نم نم

«یا حسین یابن الزهرا»

دوباره شده صحن هیأت، پر از عطر نام شهیدان
دوباره بیا دم بگیریم، به یاد امام شهیدان
که ما مرد راه حسینیم، نبیند کسی ذلت ما
بمیریم و هرگز نگیریم، امان‌نامه دشمنان را
که میثاق ما جز، به عشق ولی نیست
که فریاد ما جز، علی یا علی نیست

«یا حسین یابن الزهرا»

***

واحد کند؛ میثم مطیعی (۲۹)

بر صف دشمن زده‌ای، سرباز نوجوان من
رزم تو را بنامز ای علی اکبر حسن
باز، رجز بخوان و بگو به دشمن
إن تُنکرونی، انا ابن الحسن
این پهلوان ولی آه، زره به تن ندارد
در این هجوم شمشیر، جز پیرهن ندارد

«ای، گل برادر، لاله پرپر، صد پاره پیکر»

***

به یاری برادرش گویا رسیده محبتی
که پاره پاره جگرش افتاده زیر دست و پا
آه پیکر قاسم، در پیش چشمم
مانند تسیح، پاشیده از هم
کاری نیامد افسوس، از دست من به جز آه
زخمی زده به جسمش، هر کس رسیده از راه

«ای گل برادر، لاله پرپر، صد پاره پیکر»

***

می‌آید از حنجره‌ای بریده آوای اذان
 هیهات من‌الدله‌اش پیچیده در گوش زمان
 تا در سینه‌ ما، شور حسین است
 هرگز زمان صلح حسن نیست
 حتی اگر ببندند، بر روی ما شریعه
 بیعت نمی‌کند با، طاغوت دست شیعه
 «ما مست حسینیم، رهرو راه، پیر خمینیم»

واحد کند میثم مطیعی (۳۰)

رسید آخر قافله غریب من به کربلا
 خیر دارم که «هاهنا موضع کرب و بلا»
 ای، خاک غریبیت، آینه غم، چه ماجراها، که با تو دارم
 این قافله قافله آلاله‌های زهراست
 حرمت نگه دار ای زمین خیمه زینب اینجاست
 «آه در دل صحرا، زینب و غم‌ها، حسین تنها»

***

شده برپا خیمام ما بر لب ساحل فرات
 چه طوفانی به پا شده یک شبه در دل فرات
 آه، بدین تب و تاب، موج مزین آب، شش ماهه من،
 می‌پرد از خواب
 رقیه‌ام گریه مکن، بده به من جوابی
 ببین که هرچه دیده‌ای، نبوده غیر خوابی
 «آه در دل صحرا، زینب و غم‌ها، حسین تنها»

***

دل عالم خون شده باز از ستم یزیدیان
 دوباره چشم غزه و منامه گشته خون‌فشان
 شد، دنیا پر از ظلم، دل‌ها پر از آه، گوشهٔ چشمی، بقیه الله
 رسیده تا به آسمان دوباره آه و یارب
 ببین که زیر آتش است مزار عمه زینب
 «آه در دل صحرا، زینب و غم‌ها، حسین تنها»

واحد کند؛ میثم مطیعی (۳۱)

لبانش، حکایتی ز سوز آه دارد
 به دستش، امانتی ز خیمه‌گاه دارد
 ببینید: گناه دارد
 ببینید این گلو خشکیده طفل بی‌زبان را
 دهید آب این گل بی‌رنگ و روی نیمه‌جان را
 به قدری که کمی تر کند دهان را
 یک شبنم، هم کافی‌ست
 این غنچه، جرمش چیست؟

«علی لالایی، علی لالایی، علی لالایی علی»

که دیده؟ لب فرات و قحط آب یارب؟
 مرا کشت، نگاه آخر رباب یارب!
 چه گویم، جواب یا رب؟
 صفا و مروه‌ای دارد به صحرا هاجر من
 ببین جوشیده زمزم از گلوی اصغر من
 خدایا این هم از ذبح آخر من!
 آسان است، در این راه، سختی‌ها، یا الله

«علی لایبی، علی لایبی، علی لایبی علی»

***

دمادم، جهان شعله‌ور از جفاست، یا رب!

چه پر غم، یمن روضه کربلاست یارب!

امامم، کجاست یارب؟

بیا یابن الحسن مرهم بنه زخم جهان را

بین فریاد الغوث و نوای الامان را

کفن‌های پر از خون کودکان را

ای یارِ مظلومان، الغوث و الامان

«ابا صالح یا ابا صالح یا ابا صالح مولا»

واحد کند: مجتبیٰ رضانی (۳۲)

قافله چند ساعته رسیده و، دل زینب پر رنج و تشویشه
 خیمه‌ها یکی یکی بالا می‌ره، اولین حسینه علم می‌شه
 یه طرف خیمه دارالحرابه، یه طرف خیمه باغ یاسه
 غنچه‌ها ترسی ندارن از خزون، چون که باغبونشون عباسه
 دل زینب یه سره آشوبه، دوست داره قصه رو تغییر بده
 دلخوشیش اینه که میتونه رباب، چند شبی اصغرشو شیر بده
 دل زینب این روزا به این خوشه، توی این سفر برادر داره
 میتونه رو قاسمش حساب کنه، می‌دونه علی اکبر داره
 ارباب از خیمه‌ها میزنه بیرون، که به دینش دینشو ادا کنه
 پشت خیمه‌ها قدم میزنه تا، برای گریهکنش دعا کنه
 اگه این شبا درست گریه کنی، شک نکن که اشکاتو میبینه
 دونه دونه اشکتو میخره و، اشک تو برای دلش تسکینه
 اشکاتو هدیه بده به نوکراش، فرق نداره فارس و افغان و عرب
 همونا که روی سینهشون زدن، کلنا عباسک یا زینب
 تا که این پهلوونا رو داریم، ستون حسینه خم نمی‌شه
 تا که بچه هیأتی زنده باشه، آجری از حر می‌کم نمی‌شه

واحد کند: مجتبیٰ رضائی (۳۳)

خدا بیامرز قدیمیاری، که شب سوم از سه‌ساله خوندن مرجع تقلیدای هشتاد ساله، توو کار این گل سه‌ساله موندن روضه‌های امشبمون زیاده، قراره باز خیلی اذیت بشی الهی از غصهٔ این سه‌ساله، دق کنیم امشب و راحت بشیم ما کجا و روضهٔ اون خرابه، درک غمش برای ما محاله یه قصه می‌گم و دعائون کنم، یه قصه که نه خواب و نه خیاله دفعهٔ آخری به دخترش گفت: برات عروسک از حرم میارم جلوی من گریه نکن عزیزم، جلوی اشک بچه کم میارم بندای پوتینشو می‌بست میگفت: بیست بار بخوابی پاشی برمیگردم حالا بزار برم که دیرم شده، الهی دور دخترم بگردم سه هفته هست هیچکی خبر نداره، گردانشون کجا زمینگیر شده اونجا توی محاصره موندن و، اینجا یه دختر کوچولو پیر شده شبا توو اتاق خودم می‌خوابم، آخر این عکستو بغل می‌کنم پیالهٔ چشام پر از اشک و، بغضای خیسخوردمو حل میکنم بابا جونم چند روز دیگه مدرسه ست، کی توی صف منو تماشا کنه؟ کی منو هر روز بیاره خونه و، دفتر مشقم و کی امضا کنه؟ زنگ زدن و خبر دادن بی‌سیمت، خاموشه و ازت خبر ندارن گردانتون به بد کمینی خورده، قول نمی‌دن جنازه تو بیارن رفتن تو اینقداری نسوزوندم، رو که زخمای زبونشون سوخت فدای اون پهلوان غیوری، که اعتقادشو به سکه نفروخت آهای شماهایی که می‌گین بابات، پول گرفته؛ متنی ندارید پولایی که گرفتیم و بگیرید، یه تیکه از جنازه‌شو بیارید گریهٔ ما همش پر حماسه است، شور و شعورمون همش با همه هزارتا دخترای ما نوکرا، فدای اشک دختر فاطمه

واحد کند؛ ابوذر بیوکافی (۳۴)

یه مادر شهیدی، سراغ دارم هر روز، میاد با قد خم با گریه می‌گه از، جوونم خبر نیست، ولی خب عزیزم، تو هم جای بچهم تو هم جای بچهم، الان خیلی ساله، که موهاشو شونه نکردم عزیزم تو هم جای بچهم، الان خیلی وقته، دارم واسه دوریش همه‌ش اشک می‌ریزم

الان سی و چند ساله، دارم می‌زنم ناله

یه مادر به جووناش آه می‌باله

نگاهت روبرومه، صداتم آرزومه

سر سفره جای خالیت معلومه

«بیا برگرد ای مادر، دلتنگم»

***

هنوز چشم به راهه، هنوز بی‌قراره، هنوز صورتش رو، رو چفیه می‌زازه با چادر نمازش، می‌گیره غبار، روی قاب عکس، تو رو باز دوباره می‌گه پس کجایی، دیگه رفتنی ام، دم آخری سر بهم می‌زدی کاش توقول دادی تو خواب، میای وقت مرگم، بیا و سرعهد و پیمونمون باش تو که شرمندم کردی، عزیزم خیلی مردی

او مدی با ارباب خوشحالم کردی

سلام ارباب بی‌سر! سلام امید آخر!

سلام ای نور دیده عشق مادر!

«بیا برگرد ای مادر، دلتنگم»

واحد کند؛ محمد یزدخواستی (۳۵)

خبرها زیادن، خبرها شگفتن

از اون عاشقایی، که حاجت گرفتن

سفرکرده‌ها روسفید اومدن، جوونا دوباره شهید اومدن

بین قهرمانای غوغای شام، به آغوش صبح سپید اومدن

زینب، می‌دونه چی کشیدن، با جون، شهادتو خریدن

آخر، به کربلا رسیدن

این‌ها، مادری‌اند به مولا، رفته، غیرتشون به سقا

رفتن، پی مزار زهرا

«مون‌دیم، با حسرت قدیمی، رفتن، رفیقای صمیمی»

***

اگه تو عراقین، اگه تو دمشقین

به هرجا که باشین، سفیرای عشقین

چه زیبا علمدار زینب شدین، جوونای امروز پیر خمین

با یه گوشه چشم ولی پر زدین، شدین سینه سرخای راه

حسین

در سر، شور دفاع از حرم، در دل، حریم عشق خاتم

عشقو، نشون دادین به عالم

رفتن، دوباره با شهامت، مون‌دیم، به حسرت شهادت

با ما، دیگه نمونده طاقت

«مون‌دیم، با حسرت قدیمی، رفتن، رفیقای صمیمی»

***

حکایت کن ای دل، از این پهلوونا

خدارو قسم ده، به این نوجوونا

به این نوجوونا که اکبر شدن، که بردن دلا رو دلاور شدن

قسم بر همون لحظه‌های غریب، که گریون به پهلوی

مادر شدن

ایران، بازم پر از شهیده، هرجا، قافله امیده

دیگه، دشمنمون بریده

یاران، گذشتن آخر از سر، رفتن، به یک ندای رهبر

پیچید، بوی گلای پرپر

«مون‌دیم، با حسرت قدیمی، رفتن، رفیقای صمیمی»

واحد تند

واحد تند؛ محمود کریمی (۳۶)

بنای عالم روی عشقه
جنس صراط از موی عشقه
عشقی که سر تا پا کماله
از دولت بانوی عشقه
عشق نشونه نمی‌خواد خودش نشونه
عشق خودش دلیل و خودش بهونه
عشق آگه حسینی شد قیمتِ خونه

«با تو، بی‌بی، دردام، عشقه
مردن، پای، مولام، عشقه
امروز، عشقه، فردام، عشقه»

***

کرب و بلا دیار عشقه
جزیرهٔ اسرار عشقه
تعریف ما از عشق آینه
شهید پرچمدار عشقه
عشق خودش محکم‌ترین راه نجاته
عشق آگه گریه داره اونم نشاطه
عشق دفاع از حرم مخدراته
عالم، بی‌مرز، بی‌حد، عشقه

آغار، عشقه، مقصد، عشقه
مرقد، عشقه، گنبد، عشقه

«با تو، بی‌بی، دردام، عشقه
مردن، پای، مولام، عشقه
امروز، عشقه، فردام، عشقه»

***

عاشقا باهم هم‌زبون
محرم سرّ آسمون
فقط شهیداشن که راز
پرچم زینبو می‌دون
عشق یعنی بدین به عاشقا نیابت
ای شهیدا جای ما برید زیارت
تا که روزی ما هم بشه شهادت
بیمار، عاشق، مرهم، عشقه
مَحْرَم، عاشق، محرم، عشقه
سرباز، عاشق، پرچم، عشقه
«با تو، بی‌بی، دردام، عشقه
مردن، پای، مولام، عشقه
امروز، عشقه، فردام، عشقه»

واحد تند؛ محمود کریمی (۳۷)

دریا دریا اگه می روی لبامه
 نمی از اشک روضه آقامه
 تو کویر تب و دل بیابون
 آسمون چشم گرفته بارون
 تا دلم خونه چشم غزل خونه
 غمی نمیمونه به پای ارباب
 از دم یارم همیشه بیدارم
 به گوش دل دارم صدای ارباب
 دریا دریا اگه می روی لبامه
 نمی از اشک روضه آقامه

***

آسمونی می شم با ابالفضل
 تا به لب می گم یه یا ابالفضل
 این دلم می ره بهونه می گیره
 همیشه زنجیرِ ضریحِ نوره
 دل اذون می گه سحر شده دیگه
 ستاره‌ها سمت صبح ظهوره
 دنیا دنیا اگه قمر بیاره
 قمر خیمه‌ها همتا نداره

***

با عنایات حضرت زهرا
 می‌ریم از کربلا تا فتح دنیا
 قدس و شامات نه تمام این عالم
 حریمه اربابه حریم عباس
 من سپر کردم چشم و سر و سینهم
 هر جا حرم باشه این سپر اونجاس
 تویی از ازل امام مهربونم
 تا ابد مدافع حرم میمونم

واحد تند؛ مهدی سلحشور (۳۸)

ما گرفتیم از کربلا درسی
 که نداریم از دشمنان ترسی
 راه عاشورا روبرومونه
 شهادت عمری آرزومونو
 این صهیونیستای حرومزاده بدونن
 حسینیا همیشه آزاده می مونن

راه شهیداس ازلی، بی اما و ولی
 تا آخر می مونیم، پای سیدعلی

***

لطف تو ارباب آبرومونه
 بغض طوفانی تو گلومونه
 آقاجون! بعد از کربلای تو
 حرم زینب آرزومونه
 از غم و غصه‌های زینبت شکستیم
 مدافعان حرم خواهرت هستیم

ما جان نثار زینبیم، که در تاب و تبیم
 به لطف تو آقا، گدای هرشبیم

واحد تند؛ مهدی سلحشور (۳۹)

تا وقتی که کرب و بلا ادامه داره
 راه امام و شهدا ادامه داره
 ما پیرو راه خون خدا هستیم
 تا وقتی که هستیم با شهدا هستیم
 بی وجود رهبر با غبار فتنه آسمون می گیره
 زبونم لال اگه لحظه‌ای نباشه دلامون می میره
 ایشالله سایه این آقا تا ظهور دسته گل زهرا
 بمونه روی سر این دنیا

«سالار زینب»

***

دل تنگ لحظه‌های ناب اربعینم
 انگار هنوزم میون اون سرزمینم
 شیرین می شه خوابم با کربلا شب‌ها
 انگاره هنوز هستم میون موکب‌ها
 هزار و چهارصد و پنجاه و یک عمود ما با جاده رفتیم
 از حریم مولا تا خود کربلا ما پیاده رفتیم
 ایشالله همچین شبی از جاده
 از سامره بیاد یه دلداده
 از کربلا با پای پیاده
 «سالار زینب»

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۰)

دوباره عاشورا دوباره کربلا
 علمدارانت بر سر پیمان
 رجزهای عباس، چنان رعد و طوفان
 ربوده در میدان از دشمن، جان

«همه مست ابالفضلیم
 که همدست ابالفضلیم»
 * * *

همه از نینوا، به امروز و فردا
 لوای یالثرات آوردیم
 وفاداری‌ها را، علمداری‌ها را
 به پای مهدی سوغات آوردیم

«همه مست ابالفضلیم
 که همدست ابالفضلیم»
 * * *

چه عاشوراهایی که مانده پیش رو
 بدا بر فرجام شمر دوران

نمی‌ماند دیگر در این عاشوراها
 کسی سرگردان، بی‌یاور، عطشان

«همه مست ابالفضلیم
 که همدست ابالفضلیم»
 * * *

دلم باور دارد ظهورش نزدیک است
 اگر باشم با نایب مولا
 اگر در این میدان، ابالفضلی هستی
 بگو لبیک، یا خامنه‌ای را

«همه مست ابالفضلیم
 که همدست ابالفضلیم»
 * * *

پس از تو کلُّ ارضِ کربلا
 نبرد ما امروز، نبرد ما فردا
 پس از تو کلُّ یومِ عاشورا

«تویی دلبر تویی دلخواه
 امیر من یا ثارالله»

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۱)

همچنان ای سرِ روی نی
 روشن از روی ماهت، شب است
 ما کجا و عزای حسین؟
 روضه‌خوان شما زینب است
 سر عشقت، گفتنی نیست
 یادت از دل، رفتنی نیست
 از همه خاک زمین تربتِ تو ما را بس
 خو گرفتن به غم و غربتِ تو ما را بس
 اهل دنیا نشود گریه‌کن عاشورا
 از خوشی‌های جهان، هیأت تو ما را بس
 در عزای تو سینه زنان
 هر شبم را سحر می‌کنم
 از همینجا به سوی شما
 با دل خود سفر می‌کنم
 هر زمان دل، باصفا شد
 زائر کرب و بلا شد

«همچنان ای سرِ روی نی
 روشن از روی ماهت، شب است
 ما کجا و عزای حسین؟

روضه‌خوان شما زینب است
 سر عشقت، گفتنی نیست
 یادت از دل، رفتنی نیست»

***

السلام ای شهیدانِ به خون غلطیده
 کی جهان مثل شما اهل وفایی دیده؟
 جان سپردید غریبانه ولیکن امروز
 قصه عشق شما در دو جهان پیچیده
 تا ابد نام زیبایتان
 در کتاب جهان خواندنی است
 از همه قصه‌های جهان
 قصه عاشقان ماندنی است
 می‌درخشید، همچو خورشید
 چون که یارانِ حسینید

«همچنان ای سرِ روی نی
 روشن از روی ماهت، شب است
 ما کجا و عزای حسین؟
 روضه‌خوان شما زینب است
 سر عشقت، گفتنی نیست
 یادت از دل، رفتنی نیست»

***

هست هر چند زمان اندک و طولانی راه
 ما نداریم به غیر از حرم دوست پناه
 از خطر ترس نباید، که سفر باید کرد
 هر که دارد هوس کرب و بلا بسم الله
 بار دیگر ببین آمده
 دشمن کینه جوی امام
 رهسپارم سوی کربلا
 تا بگیرم از او انتقام
 کن نصییم، این سعادت
 یا زیارت، یا شهادت

«همچنان ای سرِ روی نی
 روشن از روی ماهت، شب است
 ما و کجا و عزای حسین؟
 روضه خوان شما زینب است
 سر عشقت، گفتنی نیست
 یادت از دل، رفتنی نیست»

***

هر کسی دشمنِ اربابِ شهید است امروز
 شیعه برخیز! که او باز یزید است امروز
 وقت جنگ است اگر دعوی یاری داری
 خیمهٔ شمر همین کاخ سفید است امروز

مشتِ خود را گره می‌کنم
 تا زخم بر سرِ دشمنان
 تیغِ دشمن چه دارد مگر؟
 در مصاف دل عاشقان
 هر زمان و هر کجاییم
 ما سپاهِ کربلاییم

«همچنان ای سرِ روی نی
 روشن از روی ماهت، شب است
 ما و کجا و عزای حسین؟
 روضه خوان شما زینب است
 سر عشقت، گفتنی نیست
 یادت از دل، رفتنی نیست»

واحد تند فارسی و عربی: میثم مطیعی (۴۲)

نخیزد آهی از عمق نهادی
 که در آخر نگردد گردبادی
 نریزد اشک مظلومی به دامن
 مگر ویران کند کاخ فسادی

«کلنا عباسک یا زینب»

***

نوای نای مظلومان عالم
 بلرزاند تن آل زیادی
 سرانجام تبه کاران، تباهی ست
 نه اخدودی به جا مانده، نه عادی
 الا ای خیل خون‌آشام! در شام
 نماند از شما حتی نمادی
 نبردید از خرد، در شامه بویی
 ندارید از خدا در یاد، یادی
 شما را نیست جز شیطان، مریدی
 به غیر از ابن ملجم‌ها، مرادی

«کلنا عباسک یا زینب»

***

لکم یا زُمرَةَ الإِرهَابِ تَبًّا
 أَسَاسَ البَغْيِ، رَمَزاً لِلعِنَادِ
 دَمَاءَ النَّاسِ أَنْتُمْ تَسْتَبِيحُونَ
 وَ لَا تَخْشُونَ مِنْ يَوْمِ المَعَادِ

«کلنا عباسک یا زینب»

***

تِجَاهَ النَّاسِ وَ جَهْتَهُم سِلَاحاً
 وَ إِسْرَائِيلُ تَسْكُنُ فِي البِلَادِ
 وَ لَسْتُمْ مِنْ بَنِي السَّنَةِ وَ لَكِنْ
 بِنُوصِيهِیُونَ وَ فِي لُجِّ الفِسَادِ

«کلنا عباسک یا زینب»

***

وَ إِنْ أَبَاؤُكُمْ هَدَمُوا البَقِيعَ
 فَتَقَطَّعَ مِنْكُمْ الآنَ الأَيَادِیَ
 وَ إِنْ لَا تَعْرِفُونَا نَحْنُ نَارٌ
 وَ أَنْتُمْ تَنْفَخُونَ فِي الرَّمَادِ
 وَ لَنْ تُسَبِّیَ رَقِیةً مَرَّتَیْنِ
 وَ لَا زَیْنَبَ وَ لَا زَیْنَ العِبَادِ

ابد و الله لَانَسَى حُسَيْنَا
هو القائد على رُغم الأعدى

«كلنا عباسك يا زينب»

***

مِن الْعَابِسِ تَعَلَّمْنَا جُنُونًا
مِن الْعَبَّاسِ حُبًّا لِلْجِهَادِ
دخيلک يا ابوفاضل! أَعْتَنَّا
فَإِنَّ الشَّامَ إِيَّاكَ تُنَادِي

«كلنا عباسك يا زينب»

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۳)

در میدان، می مانم، تا نفس آخرم
راهی راه حسین، همقدم رهبرم
کرده قیامت به پا، شور قیام حسین
کی رود از یاد ما، نام و مرام حسین
قافله عاشقان، راهی کرب و بلاست
مشعل راه خدا، خون شهیدان ماست

«در میدان، می مانم، تا نفس آخرم
راهی راه حسین، همقدم رهبرم»

***

بسته شریعه اگر، ابن زیاد زمان
گشته گلستان ما، آتش نمرودیان
کشتن آلاله‌ها، شیوه اهریمن است
این وطن اما پر از احمدی روشن است

«در میدان، می مانم، تا نفس آخرم
راهی راه حسین، همقدم رهبرم»

***

ز آتش و خون آمده جان منامه به لب
شعله صهیون زده، در دل شام و حلب
مرگ بر اهریمنان، تا به ابد ذکر ماست
سوره توحید ما، در پی تبت یداست

«در میدان، می مانم، تا نفس آخرم
راهی راه حسین، همقدم رهبرم»

واحد تند؛ میثم مطیعی (۴۴)

زیر شمشیر غمت تا شهادت می رویم
با ولایت آمدیم و با ولایت می رویم
ای که در جان ما سرزدی یا حسین
زیر دین تویم، سیدی یا حسین
جان شیرین ما نذر پیمان توست
روح بی تاب ما با شهیدان توست
جان عالم جان توست، عالمی حیران توست
تا قیامت هر که از خود بگذرد مهمان توست

«زیر شمشیر غمت تا شهادت می رویم
با ولایت آمدیم و با ولایت می رویم»

***

همرهان می کنند، نقض پیمان هنوز
رهزن غیرتند دین فروشان هنوز
ما ولی هم چنان، با ولی مانده ایم
با علی بوده ایم با علی مانده ایم
تا سحرگاه ظهور، یاور یکدیگریم
تا شهادت ما همه رزمنده یک سنگریم

«زیر شمشیر غمت تا شهادت می‌رویم
با ولایت آمدیم و با ولایت می‌رویم»

***

قصه کربلا همچنان باقی است
جان سپردن هنوز شرح مشتاقی است
شور این انقلاب در دل عالم است
خون یاران ما پای این پرچم است
بانگ هل من نصرت، می‌وزد در یاد ما
کاخ ظالم را به آتش می‌کشد فریاد ما

«زیر شمشیر غمت تا شهادت می‌رویم
با ولایت آمدیم و با ولایت می‌رویم»

واحد تند؛ امیر عباسی و میثم مطیعی (۴۵)

به لب‌های تشنه‌ات سلام‌الله
بنفسی أنت یا اباعبدالله
دل ما، مانده به پیمان
فدای، آن لب عطشانت

«بنفسی أنت یا اباعبدالله»

***

تو زیبایی چون جمال پیغمبر
شگفتی مانند پدرت حیدر
غریبی چون مادرت زهرا
کریمی چون مجتبی با ما

«بنفسی أنت یا اباعبدالله»

***

به لب‌های تشنه‌ات سلام‌الله
بنفسی أنت یا اباعبدالله
دل ما، مانده به پیمان
فدای، آن لب عطشانت

«بنفسی أنت یا اباعبدالله»

***

تو را داریم ای تو بهترین مولا
برای ما کل یوم عاشورا
جوابیم هل من مُعین ات را
فدای غربت تو مولا

«بنفسی أنت یا ابا عبدالله»

***

به لب‌های تشنه‌ات سلام الله
بنفسی أنت یا ابا عبدالله
دل ما، مانده به پیمان
فدای، آن لب عطشانت

«بنفسی أنت یا ابا عبدالله»

***

نمی‌ترسیم از یاوه استکبار
رسیده هنگام فتح ما این بار
خداوند پشت و پناه ماست
ولایت چراغ راه ماست
«بنفسی أنت یا ابا عبدالله»

***

به لب‌های تشنه‌ات سلام الله
بنفسی أنت یا ابا عبدالله
دل ما، مانده به پیمان
فدای، آن لب عطشانت

«بنفسی أنت یا ابا عبدالله»

***

امان نامه از عدو نمی‌گیریم
که با عزت زنده‌ایم و می‌میریم
به یاد راه شهیدانیم
وفادار به عهد و پیمانیم
ادامه دارد نهضت روح الله

«بنفسی أنت یا ابا عبدالله»

***

به لب‌های تشنه‌ات سلام الله
بنفسی أنت یا ابا عبدالله
دل ما، مانده به پیمان
فدای، آن لب عطشانت

«بنفسی أنت یا ابا عبدالله»

واحد تند؛ (بحر طویل) میثم مطیعی (۶۱)

دلم خیمه ماتم شده مولا، پر از داغ محرم شده مولا،
سپردم دل خود را به نسیمی که سحر می‌وزد از
کرب و بلایت، شمیمی که می‌آید ز مزار شهادت، دوباره
منم و اشکی و آهی، من و روی سیاهی، به امید نگاهی،
به پای غمت افتاده‌ام آقا، به عزیزان تو دل داده‌ام آقا، به
شهیدان تو ای خامس اصحاب کساء، زاده حیدر، به علی
اکبر آن شبه پیمبر، به علی اصغر آن غنچه نشکفته
پرپر، به لب تشنه سقای حرم، صاحب آن مشک و علم،
ماه همه هاشمیان، هیبت لشگر، به عباس، ابالفضل
دلآور، به عون و به محمد، به جعفر، به مسلم، به عبدالله
و قاسم، شده نام تو و نام شهیدان رخت ورد زبانم

«تویی روح و روانم، به قربان تو جانم»

***

قسمت می‌دهم آقا به زهیرت، به حرّ و به بُریرت، به
انیس و انس و سعد و سعید و وهب و مالک و ادهم، به
مسعود و به اسلم، به حلاس و به حجّاج و به همّام و
به جابر، به شیب و به حبیب بن مظاهر، به ضرغامه و
کَنّانه و عامر، به جون و به سُوید و به نَعیم و به مُجمّع،
به هَفهاف و به زاهر، به رافع، به نافع، به عمرو و به

رُمیث و به بشیر و حَبَله، حنظله، سُوار، به سیف و به
عباد و به جُناده، به عَمّار، به مَنهَج، به حارث، به عَقَبه،
به عابس، به سالم، به نعمان و به عِمران، به حَتوف و
به سلیمان و به قارب، به جُنَدب، به شوذب، قسمت
می‌دهم آقا، که از این خیمه مرانم

«تویی روح و روانم، به قربان تو جانم»

***

قسمت می‌دهم آقا، به یاران خمینی، به شهیدان به خون
خفته این شور حسینی، به مردان طلائی و فکه، به شیران
شلمچه، دلبران هویزه، به خونین کفنان دل چزابه و
پاوه، به خرازی و بابایی و شیرودی و کاوه، به صیاد و
برونسی، به جاویدی و روزی طلب و شاطری و مغنیه و
شوشتری، همت و دوران، به آوینی و تهرانی و چمران،
جدایم مکن از لشگر خوبان، ز سیدعلی خامنه‌ای رهبر
خوبان، شهیدم کن و آخر، به این قافله کرب و بلائی
برسانم

«تویی روح و روانم، به قربان تو جانم»

واحد تند؛ (بحر طویل) میثم مطیعی (۴۷)

خوش آن دل که شود کرب و بلایی، خوش آن سر که
 رود بر سر سودای شهیدان خدایی، خوشا عشق، خوشا
 عاشقی بی غش جان‌های فدایی، خوشا آن که ندارد، به
 سر غیر رضای تو هوایی، خوشا آنکه سپارد دل خود
 را به تو ای معنی ایمان، تو ای باطن قرآن، حسین بن
 علی سرور و سالار شهیدان، که در حلقهٔ اعدا، در آن
 دشت بلا یکه و تنها، تن ندادی به ستم، دست ندادی به
 ستمگر، و فریاد زدی که پسرِ فاطمه را بیعتِ طاغوت
 بود ننگ و مخیر شوم از بین چنین ننگ و چنان جنگ،
 من و جنگ، من و شوق ملاقات خدا با رخ خون رنگ،
 تو مردانه به آن لشکرِ نفرین شده لا گفتمی و سازش
 نپذیرفتی و فریاد زدی:

«هیئات منا الذله»

***

به آن حلق بریده، به آن ماه، که ناگاه / درخشیده و بر
 نیزه دمیده، که یک چشمه از آن شور، که یک بارقه ز آن
 نور، از آن غیرت مردان سلحشور به ما نیز رسیده، که ما
 نیز، گرفتار حسینیم، عزادار حسینیم، به جان تشنه دیدار
 حسینیم، که دلدادۀ یاران وفادار حسینیم، بسیجی ره پیر

خمینیم، بود بر لب ما نیز، خروش شهدا:
 «هیئات منا الذله»

***

بگو باز به آواز رسا، همدم خون شهدا، با رجزِ دم به دم
 کرب و بلا، کز دل ما تا به ابد کینهٔ ظالم نرود، بر لب ما
 لعن یزید است، دل ما پی خونخواهی یاران شهید است،
 نبردیم ز خاطر، نه آن جور و جفا را، نه کودک‌کشی
 حرمله‌ها را، محال است گذاریم کنون دست به دستی،
 که خون می‌چکد از آن، محال است بگیریم امان‌نامه از
 اینان، نه یک لحظه هراسیم ز تهدید و ز تحریم، نه از
 فتنهٔ تکفیر، نه زور و زر و تزویر، کنون کاخ سفید آینهٔ
 کاخ یزید است و سزایش همه نفرین، همه لعن و تبرا،
 بگو باز به آوای رسا:

«مرگ بر آمریکا»

واحد تند؛ امیرعباسی (۴۸)

یا سیدی یا ثارالله، مولا یا اباعبدالله
 قدر تو به عالم گمنام، ای کشته راه اسلام
 تو جان دادی لب تشنه، جدا شد از تن تو سر
 به راه امر به معروف، به راه نهی از منکر

دارم ز غمت بر لب آه، مولا یا اباعبدالله
 یا سیدی یا ثارالله، مولا یا اباعبدالله
 قدر تو به عالم گمنام، ای کشته راه اسلام

***

شد قاتل تو در غربت، آن فرقه بی بصیرت
 رفته سر تو برنیزه، از فتنه اهل بدعت
 گرچه به لبان تشنه، در قتلگت افتادی
 تا روز ابد بر عالم، تو درس شرافت دادی
 الا ای تا دم محشر، دو عالم از غمت گریان
 ز رحمت ما محبین را، انیس و محرمت گردان

با تو نشود دل گمراه، مولا یا اباعبدالله
 یا سیدی یا ثارالله، مولا یا اباعبدالله
 «قدر تو به عالم گمنام، ای کشته راه اسلام»

***

در مکتب تو ای ارباب، در راه ولی می مانیم
 تا نابودی استکبار، با سیدعلی می مانیم
 تا ذکر تو را می گوئیم، مشغول عبادت هستیم
 چون باکری و همت‌ها، مشتاق شهادت هستیم
 حسین جانم دلم سوزد، به یاد غصه‌های تو
 به یاد جسم مجروح و، سر از تن جدای تو

افتاده‌ای در قتلگاه، مولا یا اباعبدالله
 یا سیدی یا ثارالله، مولا یا اباعبدالله
 «قدر تو به عالم گمنام، ای کشته راه اسلام»

واحد تند؛ امیر عباسی و میثم مطیعی (۴۹)

زائر کوی حسین، گشته دل و جان ما
 بسته به موی حسین، حال پریشان ما
 دلخوشی عاشقان، روضه خون خداست
 جنت ما هیأت است، مقصد ما کربلاست
 مولایم، اربابم یا حسین، از عشقت بی تا بم یا حسین
 فریاد هل من ناصر در یاد ماست
 یا لیتنا کنا معک فریاد ماست

***

در پی روح خدا، سوی خدا می‌رویم
 همچو شهیدان سوی، کرب و بلا می‌رویم
 جان و دل عاشقان، نذر رضای ولی
 نذر علمدار عشق، حضرت سید علی
 همراز گل‌های پرپر، سرباز گمنام رهبرم
 آخر شهیدم می‌کند عشق ولی
 چشم من و فرمان تو سید علی

***

آتش هجرت زده، شعله به دل‌هایمان
 صاحب این دل تویی، حضرت صاحب زمان
 می‌رسی و می‌رود، سوز غم از سینه‌ها

می‌رسی و می‌بری، غربت آدینه را
 یا مهدی، یا مولا العجل، آقا یابن الزهرا العجل
 یابن الحسن ای قبله هفت آسمان
 در هر نفس می‌خوانمت تا پای جان

واحد تند؛ سیدرضا نریمانی (۵۰)

سر شمشیر ما، برا دشمن تیزه
 کینه استکبار، تو دلا لبریزه
 با شهادت باید، بریم از این دنیا
 این گزینۀ ماست، همیشه رو میزه
 به دشمنم، تو خونه مامن نمی دم، به ذلتش تن نمی دم
 این خاکو به دشمن نمی دم
 یک قدم از، ولی جلوتر نمی رم، می خوام که نوکر بمیرم،
 بی ولایت بهتره بمیرم
 شیعه به ولایت حساسه، نقشۀ دشمن رو می شناسه
 دین مثل ناموسش می مونه، تو رگش غیرتش عباسه
 «یا رب الرزقنا توفیق الشهاده»

***

دشمنان اسلام، همیشه بی رحمن
 دائماً از این خاک، در پی یک سهمن
 اوناکه با دشمن، بده بستان دارند
 تاریخ را یک جور، دیگ های می فهمن
 حسین نکرد، معامله با ابن سعد، اول نصیحت کرد و بعد،
 سرش نهیب زد مثل یه رعد
 علی نداشت معامله که با زبیر، براش می کرد دعای خیر،

اونم برا اسلام و لا غیر
 بچۀ کربلای پنجم، آقا پرنجه من می رنجم
 راه خدا رو همیشه با، راه سیدعلی می سنجم

«یا رب الرزقنا توفیق الشهاده»

***

دل هر جاییم رو، به خودت معطوف کن
 با به اذن میدون، دلمو مشعوف کن
 فقط از تو می خوام، شهید گمنامشم
 هر کسی که می خواد، تو خودت معروف کن
 حرف شهید، پیچیده توو محفل ما، کرب بلاس منزل ما
 تنگه برا ارباب دل ما
 باور من، اینه تویی یاور من، محو تو پا تا سر من
 امید اول آخر من!

ما کمر همت رو بستیم، توو میدون یک دل و یک دستیم
 نسل سیدروح اللهم ما، شاگرد سیدعلی هستیم

«یا رب الرزقنا توفیق الشهاده»

واحد تند؛ سیدرضا نریمانی (۵۱)

ایستادیم، ظلمو شکست دادیم، بارمز یا حسین
این کشور، با عَلم رهبر، می‌مونه با حسین
حافظ، امنیت مرز، کشور ما حسین

تو دنیا، رمز نجات ما، شور حسینیه
این نهضت، سر زده از هیأت، تکیه، حسینیه
این نهضت، این شرف و عزت، ارث خمینیه
هیأت نباید که فقط احساسی باشه
روضه و گریه‌مون باید سیاسی باشه
اصل قیام کربلا برا همینه
گریه برا حسین بصیرت آفرینه
محرما هر شبمون با گریه طی شد
نتیجه‌شم حماسه‌های نه دی شد
سلاح ما گریه برا حضرت زهراست
خیمهٔ انقلابمون با گریه برپاست

«من به هر قیمتی باشه، پرچمتو نگه می‌دارم»

***

این دین و، مذهب و آیینو، عاشورا زنده کرد
ایمان و، منطق قرآنو، روضه‌ها زنده کرد

دنیا رو، مملکت مارو، کربلا زنده کرد
یا زهرا، به تو سپردیم ما، نظام و میهنو
تو روضه، یاد می‌گیریم رمز، به تو رسیدنو
با نوحه، سد می‌کنیم راه، نفوذ دشمنو
تا این همه دشمنی دور و بر شیعه‌ست
مجلس روضه‌ی حسین سنگر شیعه‌ست
تا توی این سینه نفس میاد و میره
نمی‌ذاریم سنگرو دشمنت بگیره
هرکسی که مارو نمی‌شناسه بدونه
پرچم یا حسین خط قرمز مونه
هرکی اهانت کنه به پرچم و هیأت
می‌سپاریمش دست ابالفضل باغیرت

«من به هر قیمتی باشه، پا به رکاب ولی هستم
خادم حیدر و زهرا، نوکر سیدعلی هستم»

واحد تند؛ مهدی رسولی (۵۲)

ما دستمان در دست مولای شهید است
 ما قلبمان خلوتگه و جای شهید است
 بوی بصیرت می دهد باغ شهادت
 نور خداوندی به سیمای شهید است
 ما روسفیدیم، اما سیه پوش
 خون شهیدان، بر دوش سر دوش
 چشمانمان محو تماشای شهید است

«گوییم با هم لبیک علمدار، بِالرَّوْحِ بِالذَّمِّ لبیک علمدار»

***

با رهبر محبوبان ما عهد بستیم
 همراه آقا هر زمان در صحنه هستیم
 ما با خروش حیدری در کل عالم
 کبر و غرور بت پرستان را شکستیم
 سر با امام و دل با حسین است
 فرمان حمله یک یا حسین است
 با مشرکان گو ما همه یکتا پرستیم

«گوییم با هم لبیک علمدار، بِالرَّوْحِ بِالذَّمِّ لبیک علمدار»

***

ما از خطر در آزمون باکی نداریم
 در سنگر آزادی وحدت شعاریم
 ز امر امام انقلابی سر نمیچیم
 جانان سلامت باد و ما جان می سپاریم
 تا زنده دین و قرآن بماند
 پاینده باید ایران بماند
 در راه عزت ما همیشه پاسداریم
 «گوییم با هم لبیک علمدار، بِالرَّوْحِ بِالذَّمِّ لبیک علمدار»

واحد تند؛ مهدی رسولی (۵۳)

اندیشه ما، راه شهداست
 آب و گل ما، از کرب و بلاست
 سرباز حق، کی هراسد از لب شمشیر و نیزه‌ها
 گوید این امت به فدای خون خدا
 شده‌ایم ما راهی قدس از کرب و بلا
 چون تیر در کمانیم، با صاحب الزمانیم
 با دیدگان بیدار، لبیک یا علمدار

«لبیک یا علمدار»

***

ماییم و ره، خیر شکنان
 سازش نکنیم، با فتنه‌گران
 آتش به دل، بتخانه زنیم
 سیلی به رخ، بیگانه زنیم
 یوم الله، نه دی شد حافظ دین و قرآن ما
 دل خائن غرق به خون از ایمان ما
 کمر از هر فتنه شکسته طوفان ما
 یاران کربلایی، اهل بصیرت و صبر
 گویند بر لب دار، لبیک یا علمدار

«لبیک یا علمدار»

در رزمگاه صفین، ما تحت امر مولا
 همسنگران عمار، لبیک یا علمدار
 «لبیک یا علمدار»

***

ای رهبر من، تو روح منی
 چون روح خدا، تو بت شکنی
 ای رهبر عشق، فرمان بده تا
 از جان گذریم، در راه ولا
 با حربۀ، تو ستون کاخ سیاه شیطان شکست
 استخوان ابن زیاد دوران شکست
 مُشت تو از آل امیه دندان شکست
 رخصت دهی به والله، با خنجر بصیرت
 سر می‌زنیم ز کفار، لبیک یا علمدار
 در روزگار غیبت، پیمان با حسین است
 پیمان با تو دلدار، لبیک یا علمدار

«لبیک یا علمدار»

واحد تند؛ مجتبیٰ رضائی (۵۴)

دوباره جاری شد از چشمم اشک نم نم
 بازم شده رزق من گریه تو محرم
 بازم میون روضهت این چشما نم شد
 بازم بار رو قلبم با گریه کم شد
 بازم دلم هوایی واسه حرم شد
 اشک روضههات شست گناهمو
 با روضهت عوض کردی راهمو
 ***

یه کاری کن که باشم هیأتی همیشه
 تو روضه که باشی از عمر حساب نمی شه
 یه عمری سایه تو روی سرم بود
 یه عمری بار من رو دوش علم بود
 توو عشق تو باید مرد این گریه کم بود
 با ذکرت روح از تن جدا می شه
 داره هیأتت کربلا می شه
 ***

به جز حسین عشقا خورشید روی بومه
 حسین تا هستش دیگه آرزو کدومه
 دلم خوشه به اینکه آقایی دارم

میون نوکراش من هم جایی دارم
 اگر که قطرهم اما دریایی دارم
 آبرو دارم من از آبروش
 به عالم میارزه یه تار موش
 ***

به دستم این پرجم از جبههها رسیده
 بازم تا اون روزا مرغ دلم پریده
 به یاد روضه‌های شب‌های سنگر
 یاد چشای مثل دریای سنگر
 به یاد نوحه‌های زیبای سنگر
 با نوای کاروان بار بندید هم‌رهان
 این قافله عزم کرب و بلا دارد

واحد تند؛ مجتبیٰ رضائی (۵۵)

من که در دنیا فقط رو به آقام میزنم
 وقتش آید پای او قید خود را میزنم
 پای این عشق آخرش با خونم امضا میزنم
 من میثم تمارم نخل علمت دارم
 حالا شده چرخیدن دور بیرق کارم
 شکر حق که از اول راهم به راحت افتاد
 در دل سیاهم نور روی ماهت افتاد
 ***

تا به روزه آدمم قلب من پاگیر شد
 چشم من به اشک تو تا ابد زنجیر شد
 بعد مرگم کاش گویند: او حسینی پیر شد
 ای معنی زیبایی آید به تو لبلائی
 آینه عشقی هم سر تا پا شیدایی
 دل نمیکنم از این دم از علم از این غم
 زلف ما گره خورده با تار و پود پرچم
 ***

عاشقی یعنی که من نوکر و آقا حسین
 گریه او با من و محشر من با حسین
 هر چه دارد معصیت، بخشیده شد. امضا: حسین

مثل تو کدام آقا اینقدر گدا دارد
 قدر همه عالم کشتی تو جا دارد
 تو فقط صراطی تنها کشتی نجاتی
 داری نوکر از حاکم تا مردم دهاتی
 ***

با نوای یا حسین راهی است این کاروان
 از عراق و سوریه میرود تا آسمان
 در دفاع از عشق تو جان میدهد پیر و جوان
 چشمان تری دارد شوق سفری دارد
 تا پای تو افتد روی شانه سری دارد
 میروند سرو بر میگردند مثل لاله
 جانشان شد قربان دختری سه ساله

واحد تند؛ مسعود پیرایش (۵۶)

ما حرف از اسلام مطلق می‌زنیم
چون قاسم بر فرق ازرق می‌زنیم
مانند اکبر دم از حق می‌زنیم
بالای دار حسین بن علی

«ماییم انصار حسین بن علی، عبد دربار حسین بن علی»

***

دارد خاکی فوق العاده کربلا
پس ما هستیم از نژاد کربلا
آییم با پای پیاده کربلا
بر شانه بار حسین بن علی

«ماییم انصار حسین بن علی، عبد دربار حسین بن علی»

***

حتی گر عالم علیه ما شود
حتی گر تحریم ما امضا شود
مگذاریم آقای ما تنها شود
هستیم پا کار حسین بن علی

«ماییم انصار حسین بن علی، عبد دربار حسین بن علی»

***

ای کاش می‌شد خواهش ما مستجاب
ای کاش جان می‌دادیم پای انقلاب
باید از خون کرد صورت را خضاب
وقت دیدار حسین بن علی

«ماییم انصار حسین بن علی، عبد دربار حسین بن علی»

***

ماییم پای درس آقای ادب
بچه شیر خانه شاه عرب
سرباز زینب و سردار حلب
عباس، سردار حسین بن علی

«ماییم انصار حسین بن علی، عبد دربار حسین بن علی»

***

بر پا مردان خدا همت کنید
جنگ است بر تن جامه عزت کنید
دین را یاری با همه قدرت کنید
کوشش در پیروزی امت کنید
باید شد یار حسین بن علی

«ماییم انصار حسین بن علی، عبد دربار حسین بن علی»

واحد تند؛ محسن محمدی پناه (۵۷)

منِ دلداده به هوای حرمت خوبم
 کرمی حتی به کم آقا، به کمت خوبم
 سایه مهرتو الهی رو سرم باشه
 این که باشم تحت لوای علمت خوبم
 من خاک پاتم، شاهی گداتم، راه نجاتم، اباعبدالله
 ای تکیه گاهم، پشت و پناهم، فانوس راهم، اباعبدالله
 به هوای روضه مستم، همه جا یاد تو هستم، برسه شیش
 گوشه دستم، اللهم الرزقنا
 بنویس خیر و سلامو (صلاحمو)، همه دم اینه دعامو،
 بده امشب کربلامو، اللهم الرزقنا
 «مولا مولا یا اباعبدالله»

***

دل من رو گریه برای روضه‌ها وا کرد
 پای من رو فاطمه به این خیمه‌ها وا کرد
 مادرم این منتو روی سر من داره
 کاممو به تربت پاک کربلا وا کرد
 ای شور و حال، عشق حالم، شاه دو عالم، اباعبدالله
 ای سایه‌سارم، شمع مزارم، دار و ندارم، اباعبدالله
 گلمو از تو سرشتم، رو در جنت نوشتن، نوکرات توی

بهشتن، اللهم الرزقنا
 چی از این بهتره آقا، باشه محشر سرم بالا، مادرت
 راضیه از ما، اللهم الرزقنا
 «مولا مولا یا اباعبدالله»

***

این که در دل حال و هوای کربلا داریم
 در دل توفان بلاها، ناخدا داریم
 ما نمک پرورده پیر انقلاب هستیم
 هر چه داریم از برکات شهدا داریم
 هم روضه گردیم، هم اهل دردیم، مرد نبردیم، شاگرد سقا
 ای اهل هیأت، نوبت به نوبت، شد وقت بیعت، با خون خدا

به شهیدا بدهکاریم، روی خون پا نمی‌ذاریم، قدمی بر
 نمی‌ذاریم، جز هدف ارباب
 همه شیرای ایرانی، همه موجیم و توفانی، مِثِ قاسم
 سلیمانی، جان بر کف ارباب
 «مولا مولا یا اباعبدالله»

شور

شور؛ محمود کریمی (۵۸)

چهل شبانه‌روز غم، چهل شبانه‌روز اشک
 چهل شبانه‌روز شوق سفر
 چهل شبانه‌روز سر، چهل شبانه‌روز نی
 چهل شبانه‌روز خون جگر
 یک اربعین دلتنگی‌ام، رفته به سوی کربلا
 چون بر مشامم می‌رسد، هر لحظه بوی کربلا
 موکب به موکب می‌روم، از این ستون تا آن ستون
 ای معنی صبح فرج، انا الیک راجعون

«حسین من حسین من حسین من»

***

دلا چرا گمی تو؟، ستون چندمی تو؟
 تو را صدا زده مولا حسین
 بیا به کربلایش، بخوان به اقتدایش
 نماز عاشقی را حسین
 سوغاتیم را خاک پای زائرانت میبرم
 دل را پیاده هر قدم با کاروانت میبرم
 چیزی ندارم غیر جان تا اربعین نذرت کنم
 با هر چه دارم آمدم در خیمه‌ات خدمت کنم
 موکب به موکب می‌روم، از این ستون تا آن ستون
 ای معنی صبح فرج، انا الیک راجعون

«حسین من حسین من حسین من حسین من»

***

زمین پیاده آمد، فلک به جاده آمد
 فقط به پاسخ هل من معین
 به یک اشاره تو، به یک نظاره تو
 شده قیامتی این اربعین
 ای دل وضو از خون بگیر، از تربتش بویی ببر
 چون حر بیا بی ادعا، از روی او شرمنده‌تر
 از جان گذشته چون علی اکبر بیایی بهتر است
 مثل شهیدان حرم بی سر بیایی بهتر است

«حسین من حسین من حسین من حسین من»

شور؛ محمود کریمی (۵۹)

من از اهالی دیار عشقم، من از قبیله و تبار عشقم
هنوزم از دم امام امت، هلاک عشق و بی قرار عشقم
«عشق یعنی یه پلاک، که زده بیرون از دل خاک
عشق یعنی یه شهید، با لبای تشنه سینه چاک»

***

منم که جا موندم از شهادت، به حق قرآن و حق عترت
امید من اینه با ولایت، چه رونقی شده به کار عشقم
عشق یعنی یه جوون، یه جوون بی نام و نشون
عشق یعنی یه نماز، با وضو گرفتن توی خون

«عشق یعنی یه پلاک، که زده بیرون از دل خاک
عشق یعنی یه شهید، با لبای تشنه سینه چاک»

***

به یاد صوت اذان اکبر، به یاد ظهر و نماز دلبر
به یاد تسلیم امر داور، غلام پروردگار عشقم
عشق یعنی یه پدر، که شبها بیداره تا سحر
عشق یعنی یه خبر، خبر یه مفقودالاثر

«عشق یعنی یه پلاک، که زده بیرون از دل خاک
عشق یعنی یه شهید، با لبای تشنه سینه چاک»

***

فدای آن شهیدی، که در کنار سنگر
به گریه یا حسین گفت، به خنده جان فدا کرد
فدای آن جوانی، که در نماز ایثار
ز خون وضو گرفت و، به اکبر اقتدا کرد
گرفته دل هوای کربلا رو، بیا ببین به روی نی سرا رو
آتش گرفت دامن خیمه‌ها رو، منم اسیر یادگار عشقم
عشق یعنی یه پیام، تا بقیه الله و قیام
عشق یعنی یه کلام، پا به پای فرزند امام

«عشق یعنی یه پلاک، که زده بیرون از دل خاک
عشق یعنی یه شهید، با لبای تشنه سینه چاک»

شور؛ محمود کریمی (۶۰)

یادش بخیر

دفاع ما عزت ما، رشادت ملت ما
 راه امام و شهدا، مسافرای کربلا
 سپاهیا ارتشیا، بسیجیای با وفا
 مردای نوجوون ما، هر کسی بود بی ادعا
 روزای دفاع چه روزایی بود
 شب حمله‌ها چه هوایی بود
 دلای همه کربلایی بود
 حالا اگه یادمون بره اون روزا رو
 بی دردیه بی دردیه
 حالا اگه بی خیال بشیم فتنه‌ها رو
 نامردیه نامردیه

***

یادش بخیر

داغ دیده‌ها، سینه سوخته‌ها، رزمنده‌ها خط شکنا
 سنگرسازا شب شکنا، امدادگرا دیده‌بانا
 حیدریا حسینیا، با ادبا با مراما
 زمزمه نماز شبا، سینه زدن تو جبهه‌ها
 حالا اگه یادمون بره اون خونا رو
 بی دردیه بی دردیه

حالا اگه بی خیال بشیم فتنه‌ها رو

نامردیه نامردیه

***

یادش بخیر

بی سیم چیا تیربار چیا
 یادش بخیر
 تدارکات تخریب چیا، لباس خاکی تن بسیجیا،
 که روش نوشته بود، حسین کرب و بلا
 یه دنیا دشمن همه روبروی ما
 ولی خرید فاطمه آبروی ما
 حالا اگه هر کی تو این راه بمونه
 با حیدره با حیدره
 دعای مولا همیشه پشت و پناه رهبره
 با رهبره با رهبره

شور؛ محمود کریمی (۶۱)

یه عده علی رو دیدن، حسن رو دیدن، حسینو دیدن
 رفتن و رفتن، تو ظلمت شب ترسیدن
 یه عده کسی رو ندیدن، کرب و بلا رو فقط شنیدن
 موندن و موندن، پای ولایت جنگیدن
 ما ثابت کردیم، که اهل کوفه نیستیم
 علی تنها بمونه
 ما مرد مردیم، محاله که برگردیم
 عوض شده زمونه

اگه من بودم کربلا، سپر اصغر می شدم
 تو نماز ظهرت حسین، پیش تو پرپر می شدم
 ***

یه عده غدیرو دیدن، تو روز روشن امیرو دیدن
 واضح و روشن، حق علی رو نفهمیدن
 یه عده غدیرو ندیدن، قصه غدیرو فقط شنیدن
 هزار سال بعد، حرف حسینو فهمیدن
 ما صاحب داریم، مگه می شه دوباره
 علی تنها بمونه
 ما بیعت کردیم، با مکتبی که ریشش
 تو دل آسمونه
 دعا کن یا صاحب الزمان، منی که زندهام با حسین
 تو رکابت باشم آقا، با یه سربند یا حسین

شور؛ محمود کریمی (۶۲)

وقتی برات گریونم و، تا خیمه هات پر می زنم
 وقتی برات دم می دم و، به سینه و سر می زنم
 پشت درِ خونت آقا، انگار دارم در می زنم
 های کی شوق حرم داره، از ابر سرخ چشماش
 بارون نم نم داره
 های کی امشب ماتم داره، با رویای کربلا
 دریا دریا غم داره

«حسین آقام آقام ای»
 ***

گنبد و بارگات ایوون طلات، صدای زائرات منو کشته
 خیال کربلات علقمه و فرات، شور مدافعات منو کشته
 های دل هایی که جامونده، دور از شهدا مونده
 غم قد عالم داره
 وای از خون هم رزممون، ناله جبهه بوی
 ماه محرم داره

«حسین آقام آقام ای»
 ***

خون فداییات ناله بچه‌ها، آتیش خیمه‌ها، منو کشته
 غمت ماتمت نسیم پرچمت، برا محرمت منو کشته
 های هر کی عاشق شد مرده، دل‌هایی که بی درده
 انگار چیزی کم داره
 های بزم عاشورایی‌ها، تو هرم شیدایی‌ها
 گرم گرمه دم داره
 «حسین آقام آقام ای»

شور؛ محمود کریمی (۶۳)

عشق آقا شده دینم با شهیدا که می‌شینم
 اوج پرواز رو می‌بینم من همینم که همینم

«غریب آقام ای وای»

***

اون که جسمش زیر خاکه باقی موندهش یه پلاکه
 خونش اینجا توی سینه‌م من همینم که همینم
 من شهادت آرزومه تا که این راه رو برومه
 چیزی جز نور نمی‌بینم من همینم که همینم

«غریب آقام ای وای»

***

عشقم همونان که براشون چشم به راهن مادرشون
 با فراق و غم عجینم من همینم که همینم
 پای این عهد حسینی با شهیدای خمینی
 استوارم با یقینم من همینم که همینم

«غریب آقام ای وای»

شور؛ میثم مطیعی (۶۴)

هر دم شهید بی سری می آید از راه
 ای سر! چه کم داری مگر از دیگران؟ آه
 دیدی رفیقان می روند نوبت به نوبت؟
 اما نگاهی هم نکرد بر تو شهادت
 سهم من شد فقط چشم بارانی ام
 ذکر یا زینب است روی پیشانی ام

«دل شده مبتلا در هوای حسین
 سر به پای حسین جان فدای حسین»
 ***

آه ای شهید سر جدا تو از که خواندی؟
 وقتی به زیر دست و پا رجز که خواندی
 که چون حسین بن علی گشتی فدایی
 ای نوش جانت این چنین مرگ خدایی
 من ولی ماندم و داغ پنهانی ام
 ذکر یا زینب است روی پیشانی ام

«دل شده مبتلا در هوای حسین
 سر به پای حسین جان فدای حسین»
 ***

همراه یاران خدا راهی شده دل
 تا زینبیه تا حلب تا شام و موصل
 همچون حسین جز پاسخی محکم نداریم
 او با عدو سازش نداشت، ما هم نداریم
 سوی تو آمدم، چون که می خوانی ام
 ذکر یا زینب است، روی پیشانی ام

«دل شده مبتلا در هوای حسین
 سر به پای حسین جان فدای حسین»
 ***

عن حرمِ اللهِ هُمُ المَدافعونا
 و اللهِ لا خَوْفٌ و لا هُمْ یحزنونا
 مِن کربلا جاؤا اِلینا یحملونا
 صرخته لَبِیکَ اِمامی یا حسینا
 لا نَهَابُ العِدی نَحْنُ قَوْمُ الفِداءِ
 و لنا کربلاء... جَنَّةُ الشَّهداءِ

«یا حسین یا حسین یا حسین یا حسین»
 ***

فداؤک یا زینبُ نحنُ نَرُوهُ
 و کُلُّنا عَباسکِ، فینا الطُّمُوخُ
 عِطْرُ الوِفاءِ و الإِبا مِنَّا یَفُوخُ
 عن الدِّفاعِ لَنْ تُعِیقِنَا الجُروحُ
 شَهِداءُ الدِّفاعِ عَن الحِرمِ
 دَمُهُمْ دَمُهُمْ خَیْرُ خَیْرٍ دَمِ

«یا حسین یا حسین یا حسین یا حسین»

شور؛ میثم مطیعی (۶۵)

چرا اسیر جهان باشد دل رند و عیارم
 که هر چه از دو جهان دارم همه از مولا دارم
 دو جهان در چشم عاشق همه زندان است
 که حسین پاداش چشمان شهیدان است
 یا رب مهمانم کن بر خوان حسین
 آشنایم کن با عرفان حسین
 همره کن ای خدا، من را در دو دنیا
 با یاران حسین

«لبیک لبیک، مولا یا ثارالله، یا ابا عبدالله»

***

کیوتر حرمم مولا به سوی تو می آیم
 شکسته بال و پریم اما به سوی تو می آیم
 به خدا فریادم را جز تو پناهی نیست
 ز دل بشکسته تا کوی تو راهی نیست
 جانم تو، جانان تو، جانانه تویی
 آرام قلب این دیوانه تویی
 پرکشیده از دل، هر مقصود باطل
 در این خانه تویی

«لیک لییک، مولا یا نارالله، یا ابا عبدالله»

***

به حنجر شهدا سوگند، که شب و روز عاشورا است
 ز خون جاری مظلومان همه عالم کربلاست
 به شقایق‌های معصوم چمن سوگند
 به گلوی سرخ اطفال یمن سوگند
 شیعه یعنی جنگِ در راه خدا
 جنگِ با کفر و جهل و روی و ریا
 جنگِ با خون‌خواران، با یاران شیطان
 جنگِ با آمریکا

«لیک لییک، مولا یا نارالله، یا ابا عبدالله»

شور؛ میثم مطیعی (۶۶)

مژدهٔ یوسف به کنعان آمده
 بر کویر تشنه باران آمده
 زنده شو ای شهر دل مرده که باز
 کاروانی از شهیدان آمده
 ای شکسته استخوان‌ها السلام
 السلام ای قهرمان‌ها السلام
 از شما چشم زمین روشن شده
 راهبان آسمان‌ها السلام
 با شما اینک، می‌وزد عطر مدینه در خیابان‌ها
 آه و واویلا، سوی چشم مادران را برده باران‌ها

«ای دل می‌رسند از راه، فرزندان روح الله»

***

شد چراغان کوی و برزن با شما
 می‌رود هر دم دل من با شما
 یادتان در جان ما جا مانده است
 ای همه معنای بودن با شما
 ای عزاداران عزاداری کنید
 از غم ما پرده‌برداری کنید
 استخوانی آمده از یوسفش

مادر غم دیده را یاری کنید
ذکر یازهراست، بر لب چشم انتظاران شما اینک
در خزان شهر آمده گویا بهاران شما اینک
«ای دل می‌رسند از راه، فرزندان روح الله»

***

ما و اینک یاد یاران حسین
ما به قربان شهیدان حسین
بر سر مولای ما سید علی
شکرُ الله بوده دستان حسین
ای شهیدان خدا آماده‌ایم
رهبر آزاده ما آماده‌ایم
ای مدینه! مکه! ای شام و حلب
ای نجف! ای کربلا! آماده‌ایم
کربلایی‌ها، ای خدا آماده جان دادند اینجا
با نوای یا کربلا آماده جان دادند اینجا
«ای دل می‌رسند از راه، فرزندان روح الله»

شور؛ میثم مطیعی (۶۷)

السلام عليك ای مسافر راه حسین
السلام عليك ای فدایی پیر خمین
آسمان شده خاک مزارت
کربلا شده باغ و بهارت
«نشسته نام تو، به لوح آسمان
نشان راه عشق، شهید بی نشان»
***

همه هستی تو نذر ساقی علقمه شد
بی‌نشانی تو بی‌نشانی فاطمه شد
تو عصارهٔ عشق خدایی
گل گمشدهٔ شهدایی
«به خاک کربلا، گرفتی آشیان
نشان راه عشق، شهید بی نشان»
***

تا مگر برسد به مزار معطر تو
به کجا برود به هوای تو مادر تو؟
دل نداده به غیر نگاهت
مادر تو نشسته به راحت

«در انتظار تو، به لب رسیده جان
 نشان راه عشق، شهید بی نشان»
 ***

مانده در دل ما یاد هیبت حیدریات
 یادگار تو شد غیرت علی اکبریات
 ای نماز تو مست شهادت
 ای فدایی راه ولایت
 نمی شناسمت، ولی زبانزدی
 فدایی حسین، گل محمدی

«به خاک کربلا، گرفتی آشیان
 نشان راه عشق، شهید بی نشان»

شور؛ میثم مطیعی (۶۸)

«قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ» حسین بن علی پیچیده توو
 حکایت «هَلْ مِنْ نَاصِر»

به لرزه اوامده بدنای حرّ و جون، انس و سعید و سیف
 و عمرو

وهب و حبیب بن مظاهر
 «قَالَ الْحَوَارِيُّونَ»

با بدنای پر خون
 جون ما نذر مولامون

«نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، لَبِيك يَا ثَارَ اللَّهِ»
 ***

عصاره شجاعت و بصیرتن، فدایی ولایتن
 معنی «مِنَ الْمُؤْمِنِينَ»

سیره سرخشون اطاعت از حسین، حرف لبای
 خشکشون

«فَلَا تُطْعِ الْكَافِرِينَ»
 مظهر «فضل» و «رضوان»

قله صبر و ایمان
 تا به ابد بر لبهانشان:

«نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، لَبِيك يَا ثَارَالله»

***

ادامه داره نسل عابس و عباد، ادامه داره چون جهاد
هنوزم عاشورا بریاس
حالا همه، مدافعی حریم، فدائی ای زینبیم،
رمز نبرده یا عباس
مثل بشیر و اسلم
مثل حتوف و ادهم
شد رجز این لشگر هم:

«نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، لَبِيك يَا ثَارَالله»

شور؛ میثم مطیعی (۶۹)

عاشق حسینیم به ابالفضل بذا که بدونن همه دنیا
سرگذشت ما از سرگذشتن مٹ سرگذشت حججی ها
چیزی نداریم به غیر سر، مولا
هدیه برای تو
ناقابه، کاش قبول کنی از ما
بشیم فدای تو

«ای دل همیشه نوحه گرت
ای سرم فردای سرت
حسین جانم»

***

سر و سرّی دارن باتو مولا، همه شهیدای بی سر ما
جون دادن به راهت غریبونه، تازه جوونامون با یازهرا

لحظة آخر
نگاه من ای کاش
به روی تو باشه
دم شهادت
گلوی من مثل
گلوی تو باشه

«ای دل همیشه نوحه گرت

ای سرم فردای سرت

حسین جانم»

***

کسی که خداوند عاشقش نمی‌مونه هرگز تک و تنها

واسه حسین اونکه جون بیاره، خریدار شه حضرت مولا

حسینی بودن به گریه کردن نیست

به دادن جوئه

گریه خوبه اما گریه کافی نیست

کی مرد میدونه؟

«ای دل همیشه نوحه گرت

ای سرم فردای سرت

حسین جانم»

شور؛ سیدمهدی میرداماد (۷۰)

اشکای روضه، آبرومونه

نوکری تو، آرزومونه

چی می‌شه هم رکاب حر و وهب باشیم

برای تو تو روضه‌ها جون به لب باشیم

روسیاهم اما آقا، تو روی منم حساب کن

بیا و محاسنم رو از خون سرم خضاب کن

می‌دونم با نگاه تو رو سفید می‌شم

ایشالله آخرش یه روزی شهید می‌شم

«آقام آقام آقام حسین»

***

فکه و مجنون، کرخه و کارون

جا داره توی، قاب دل‌هامون

یادش بخیر روزایی که با خدا بودیم

مسافرای عاشق کربلا بودیم

حالا ما موندیم و غصه، حالا ما موندیم و ماتم

کاش می‌شد برای ارباب، جون بدیم همین محرم

ایشالله روا شه حاجت دل حساس

بگیره دستای ما رو دستای عباس

«آقام آقام آقام حسین»

شور؛ امیر عباسی (۷۱)

مصباح الهدی ارباب، زندگی ما ارباب
 خورده گره با نامت، ای خون خدا ارباب
 به یاد غمت یا حسین، روی گل چشمام شبنمه
 از آقایی و خوبی هات، هر چی بگم باز کمه

«سیدنا یا مظلوم»

***

مثل همه خوبا و سینه‌زنان ای آقا
 آرزومه که جونم بشه فدات ای آقا
 دل حزین این گدا به غم اسیره یا حسین
 می‌دونی که این روسیاه بی تو می‌میره

«سیدنا یا مظلوم»

***

الهی دلای ما ای بی‌کفن عطشان
 همیشه باشه مأنوس با مفاتیح و قرآن
 دعا کن آقا تا که ما توو هر زمان و مکان
 همیشه باشیم مورد پسند امام زمان

«سیدنا یا مظلوم»

***

سرود لب عالم ذکر خوش آقامه
 این روضه‌ها و اشک‌ها محافظ اسلامه
 به دعای پیر خمین و شهدای جبهه‌ها
 دوست داریم با سید علی به زودی بیایم کربلا

«سیدنا یا مظلوم»

شور؛ سیدرضا نریمانی (۷۲)

هم واله عشق، پاک حسین هستیم
 هم غرقه داغ، پیر خمین هستیم
 ز نهضتش گشته، دشمن دین ناکام
 پیر جماران شد، فدایی اسلام

«واویلا واویلا»

***

بین ز نور این، ذریه هابیل
 افتاده بر خاک، ذلالت اسرائیل
 بر دوش او بوده، پرچم ثارالله
 سلام ما بر آن، حضرت روح الله

«واویلا واویلا»

***

ولی شو شد خاموش، فروغ دنیایش
 خامنه‌ای آمد، به جای آفایش
 رهبر ما باشد، در سایه حیدر
 سید علی باشد، خمینی دیگر

«واویلا واویلا»

شور؛ سیدرضا نریمانی (۷۳)

ابری نمی‌شه هیچ‌وقت، این آسمونِ آبی
 سینه‌زن حسین، جوون انقلابی
 ما پای انتخابمون، انقلابمون، می‌مونیم
 ما پای اعتقادمون، اتحادمون، می‌مونیم
 ما پای یاحسین‌مون، باحسین‌مون، می‌مونیم
 من اهل کشوری‌ام که، اسمش فخر مشرقینه
 هر شهرش بری یه گوشه، هر شب روضه حسین

«ای جانم حسین، ای جانم حسین»

***

خیلیا پدرامون، جانبازن و شهیدن
 با یه تابوت چوبی، به کربلا رسیدن
 ما پای پرچم سه رنگ، حتی بی تفنگ، می‌مونیم
 ما پای رهبر و ولی، منبر علی، می‌مونیم
 ما پای ناجی جهان، صاحب‌الزمان، می‌مونیم
 من اهل کشوری‌ام که، پرچم‌دار اربعینه
 زیباترین جای اذانش، اسم امیرالمؤمنینه

«ای جانم حسین، ای جانم حسین»

شور؛ مهدی رسولی (۷۴)

قسم به پاکی شهدا، حرمت حاکی شهدا
لباس خاکی شهدا، پرچم عشقه
قسم به اشک و عشق و دعا، نمازِ بین سنگرا
کرب و بلا، جبهه‌ها، عالم عشقه
کبوترای عشق و جنون، که افتادن بین خاک و خون
مهمون سفرهٔ حسین، و عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ
«سلام یا انصارَ دینِ الله، سلام فرزندان روح الله»

***

به خدا تو دورهٔ ما، تو همین موج بلا
وصیت‌نامهٔ شهدا، پیام عشقه
مَثِ اصحابِ کربلا، به عشق ارباب وفا
پیامشون تو جبهه‌ها، قیام عشقه
به عشق پیرمرد خمین، با قلب غرق شور و شین
همه دلا پر می‌گیرن، با ذکر لبیک یا حسین
«سلام یا انصارَ دینِ الله، سلام فرزندان روح الله»

***

عاشق سجاده بودن، همیشه آماده بودن
با ظاهری ساده بودن، شبیه دریا
چه عشق و همتی داشتن، شور و شجاعتی داشتن
عجب ارادتی داشتن، به نام زهرا
همه با دلای حیدری، روحیهٔ علی اکبری
دلاشون به دریا می‌زدن، با رهنمودای رهبری
«سلام یا انصارَ دینِ الله، سلام فرزندان روح الله»

شور؛ مهدی رسولی (۷۵)

«شهدای گمنام! ببرید از ما نام
 به باغبون بگویید دیگه لاله نکاره
 گوشه گوشه این سرزمین لاله‌زاره»
 آهای مسافرای عشق! از کربلا خوش اومدید
 آهای غریب جبهه‌ها! به جمع ما خوش اومدید
 شما که از تابوت‌تون، می‌باره عطر کربلا
 کی گفته که گمنامید، اسمتون عشقه به خدا
 از التهاب این دلم، که بی‌قراره کم کنید
 محضر بی‌بی فاطمه، سفارش منم کنید

«شهدای گمنام! ببرید از ما نام
 به باغبون بگویید دیگه لاله نکاره
 گوشه گوشه این سرزمین لاله‌زاره»

***

رسیدید از راه که به این، دلای خسته چون بدید
 ستاره‌ها ستاره‌ها! راهو به ما نشون بدید
 غبار خاک جبهه‌ها، برای دردمون دواست
 مثل شما شهید شدن، صراط مستقیم ماست
 برای قلب عاشقا، یه نیم نگاهتون بسه
 مثل دفاع از وطن، اسم شما مقدسه
 «شهدای گمنام! ببرید از ما نام
 به باغبون بگویید دیگه لاله نکاره
 گوشه گوشه این سرزمین لاله‌زاره»

شور؛ مهدی رسولی (۷۶)

یه پیر رزمنده، یه مرد ربّانی
 وصیتش این بود با جوون ایرانی:
 اگه دین نفس توو سینه‌شه هنوز
 زیر دین نفس محرماس
 این دو ماه خیلی گرون تموم شده
 حاصل عمری دعای شیعه‌هاس

«خون دادیم، جوون دادیم که روضه‌ها برپا باشه
 خون دادیم، جوون دادیم که علم بالا باشه»

***

به حرمت قرآن، به آیه هر آیه
 این روزا بی‌تابم من برای همسایه
 اگه خلخال از زنی ربوده شه
 کسی از غصه هلاک بشه رواست
 مولا واسه شیعه‌ها فقط نگفت
 واسه کلیمی و مسیحیاس
 هر جا یا تو هر خاکیم، پرچم دین بالا باشه
 می‌جنگم نبینم تا برادرم تنها باشه

«خون دادیم، جوون دادیم که روضه‌ها برپا باشه
خون دادیم، جوون دادیم که علم بالا باشه»

***

بگید به دنیا که، شعار ما اینه:
بیفته از پا مظلوم شیعه نمی‌شینه
تو دلم هراسی از هیچ کسی نیست
تو و سرم حال و هوای کربلاست
آخر جاده‌ ما ظهوره و
پشت ما گرم به خون شهداست

می‌پوشم کفن وقتی حکم جهادم امضا شه
هرکس شد مطیع ولی دعای زهرا همراهشه
«خون دادیم، جوون دادیم که روضه‌ها برپا باشه
خون دادیم، جوون دادیم که علم بالا باشه»

شور؛ ابوذر بیوکافی (۷۷)

از مشرق امید، نور خدا تابید
خورشید مهمان ماست، آینده از آن ماست
آن کس که حق جوید، با جان و دل گوید
دست خدا همراه است، حیدر ولی‌الله است
هرکس در کاروان خداست، پیرو مکتب حیدر است
هرکس اهریمنان را ستود، کارش با صاحب محشر است

«لبیک یا علی علی مدد»

***

سرباز حزب‌الله، با دقت و آگاه
هستیم همیشه دشمن، با فتنه‌گرها حتماً
ما انقلابی‌ها، دل کنده از دنیا
ای رهبر آزاده! آماده‌ایم آماده
پیروان امام و رهبریم، از دشمن خواهشی نمی‌کنیم
راه ما راه سرخ کربلاست، با دشمن سازشی نمی‌کنیم

«لبیک یا علی علی مدد»

***

در راه مولایم، فرزند زهرایم
 با دشمنان می‌جنگیم، تا پای جان می‌جنگیم
 از دشمن حیدر، کفار عصیانگر
 خشمی الهی داریم، همواره در پیکاریم
 عاقبت یک سحر این زمین، می‌گردد دوزخ حرامیان
 شمشیر خشم ما عیان شود، با اذن رهبر و امامان
 «لیک یا علی مدد»

شور؛ ابوذر بیوکافی (۷۸)

مثل شهدا، پناه هر بی‌کس و یاور باشیم
 مثل شهدا، دل نگران غم مادر باشیم
 مثل شهدا، دنبال سربند یا حیدر باشیم
 اونایی که محو خدا شدن، با حالت عشق هم‌صدا شدن
 آسمونی بودن پریدن و، وسط راه از ما جدا شدن
 «سلام بر شهید، سلام بر حسین»

***

مثل شهدا، ناراحت از تهمت و غیبت باشیم
 مثل شهدا، یکی مثل عشوری، همت باشیم
 مثل شهدا، فردا قیامت توی جنت باشیم
 اونایی که چشم انتظار بودن، سحرا تو سنگر بیدار بودن
 تک تکشون در لحظه نبرد، خدایی به پا ذوالفقار بودن
 «سلام بر شهید، سلام بر حسین»

شور؛ محمدرضا بذری (۷۹)

بسم رب الشهداء، باز یه جامونده آقا
داره می خونه برات

چی می شه شهید بشم، تا یه رو سفید بشم
بشم خاک زیر پات

پیچیده بوی، شهدا توی، کوچه های شهرمون
دلمون گیره، داره می میره، تو صدام کن آقاجون!

یادمون بده، سبک بال مثل شهیدا پر بگیریم
چی می شه حسین، پای عشق زینت یه روز بمیریم

«اربابم حسین، اربابم حسین حسین حسین جان»

***

می خونم یا لیتنا، با امام و شهدا

تا نمونم زیر دین

تا منم پر بگیرم، عاشقونه بمیرم

پای پرچم حسین

شهدا زنده، آره دل کندن، از خوشی روزگار

چقدر خوندم، که ما جاموندم، از رسیدن به یاران

آرزومه که، با پرچم با شکوه یالثارات

تا منم بشم، شهید مدافع عمه ی سادات

«اربابم حسین، اربابم حسین حسین حسین جان»

***

آخر روضه با آه، کنارت تو قتلگاه

بی آمون زینم

توی قتلگاه تو، زیر نور ماه تو

روضه خون زینم

این دوسه روزی، داری می سوزی، زیر نور آفتاب

بدنت خاکه، رو تنت خاکه، روی این خاکا نخواب

داداشم پاشو، داداشم پاشو بین نامحرما رو

زیر نیزه ها، داداشم بین کتک خوردن مارو

«اربابم حسین، اربابم حسین حسین حسین جان»

شور؛ مهدی تدینی (۸۰)

چشمه نوره چشمی که می باره برات
 مهمون آسمونه زائر عتبات
 شهید عشقه هرکسی بیفته به پات
 وقتی که قلب تو، با خدا بیعت کرد
 خون گلوی تو، مارو هدایت کرد
 قتلگاه تو راه روشن زندگیم
 قتلگاه شده مسیر بندگیم
 قتلگاه نشونی رزمندگیم

خیمه کربلاتون، مأمن و منزل ما
 زیر دین تو هستیم، بدمک اهدیتنا

«بدمک اهدیتنا»

***

هیأت یعنی شکوه نهضت شهدا
 هیأت یعنی نشون وحدت شیعه‌ها
 هیأت یعنی مسیر ما تا کرب و بلا
 رو سر این کشور، سایه پرچم هست
 وقتی حسین داریم، وقتی محرم هست
 هیأت حسین همدلی این امته

هیأت حسین شور و شکوه و عزته
 هیأت حسین فرصتی برا بیعته
 با ولایت می مونیم، پابه پای شهیدا
 خون ما نذر راحت، بدمک اهدیتنا

«بدمک اهدیتنا»

***

هرکی درس از حسین گرفته مرد بلاست
 پیرو واقعی سیدالشهداست
 عزت راه حسینیه که عزیز خداست
 با دستای خالی، تا آخرش ایستاد
 به آدما درس، مقاومت یاد داد

راه کربلاست مطالبه راه نور
 راه کربلاست مقابله با ظلم و زور
 راه کربلاست حسینی بودن تا ظهور
 می رسه اون روزی که می خونه کل دنیا
 با دم یالتارات بدمک اهدیتنا

«بدمک اهدیتنا»

شور؛ محمد یزدخواستی (۸۱)

با غم و ماتم، آمده هنگامه طوفان محرم
 تشنه اشکم، با مدد فاطمه بانوی دو عالم
 نوکری تو کار و بارمه، پیراهن مشکی اعتبارمه
 لیبیک یا حسین شعارمه، این همون تیغ ذوالفقارمه
 ما دلاوران، ارتش حسینیم
 حافظ قیام، سید خمینیم

«یا ثارالله، اباعبدالله»

***

آرزوم اینه، از رو مناره‌های مکه و مدینه
 بین اذانم، بگم فقط علی امیرالمؤمنینه
 شیعه‌های امیر خبیریم، عماریم و مطیع رهبریم
 با بحرین و یمن برادریم، ما از حق منا نمی‌گذریم
 انهدام کفر، می‌بینیم به زودی
 لعنت خدا بر، صهیون و سعودی
 «یا ثارالله، اباعبدالله»

***

وقت جهاده، نوکر سینه چاک برات خیلی زیاده
 جاده به جاده، ایشالله اربعین میایم پای پیاده
 می‌خونم ثانیه به ثانیه، دل‌ها با یار جمکرانیه
 این یک رزمایش جهانی اصحاب آخرالزمانیه
 با امام حاضر، عهدمونو بستیم
 تا ظهور آقا، منتظر نشستیم

«یا ثارالله، اباعبدالله»

شور؛ محمد یزدخواستی (۸۲)

پای پرچم ولایت هستیم، همیشه بودیم سرخوان کرم
 پیچیده توو کوچه‌ها یه بوی سیب با شهیدای مدافع حرم
 سینه‌زن‌ها همه غیرت دارن، پیچیده توو دنیا این آوازه
 هنوزم دارن شهید میارن، هنوزم درِ شهادت بازه
 یه شهید، که افتاده به پای زینب
 یه شهید، که نورانی‌تر از مهتابه
 یه شهید، که دل بریده از این دنیا
 یه شهید، که دیگه مهمون اربابه
 توو این شهیدا می‌شه ایثارو دید
 محبت حیدر کرّارو دید
 توی وجد این شهیدا می‌شه
 مالک اشترا و عمارو دید

«یا حسین یا حسین یا حسین»

***

توو شهیدای مدافع حرم، اقتدار و پهلوانی داریم
 شهیدای بی‌ریایی مثل، حاج حسین همدانی داریم
 ما می‌خوایم نشون بدیم به عالم، جنم و غیرت ایرانی رو
 خدا ان‌شالله نگه می‌داره حاج قاسم سلیمانی رو

یه شهید، که پر گرفت و تا بالا رفت
 یه شهید، که با اجازهٔ مولا رفت
 یه شهید، که واسه انتقام روی
 نیلی و، کبود حضرت زهرا رفت
 شد نفس آخرشون یا حسین
 ذکر لب پرپرشون یا حسین
 شک نکنید که موقع جون دادن
 اومد بالای سرشون یا حسین
 «یا حسین یا حسین یا حسین»

شور؛ محسن محمدی پناه (۸۳)

آماده باش ای لشکر صاحب زمان بشنو
 شیپور جنگ از لشکر شیطان به گوش آمد
 وقت نجات ملت خوب فلسطین شد
 هنگامه فریادها وقت خروش آمد
 یاران دوباره رو به سوی قبله اول
 حالا دگر دین در خطر افتاد برخیزید
 هیئات استکبار سازد پایتخت آنجا
 جان فلسطین در خطر افتاد برخیزید
 «لعنت به آمریکا، لعنت به اسرائیل»

***

هنگامه پاتک زدن بر خط اسرائیل
 آغاز شد ره باز شد تا جبهه‌های قدس
 سر در بیارو ای مجاهد ای سلیمانی!
 بعد از عراق و سوریه در کوچه‌های قدس
 ما با تویمم ای مالک اشتر قیامت کن
 بار دگر در خط خون در خط عاشورا
 تنها ره آزادی قدس شریف این است
 سردار سربگذار در سرخط عاشورا

«لعنت به آمریکا، لعنت به اسرائیل»

***

هان! ای بسیج انتفاضه اسلحه بردار
 بیت المقدس روز و شب در انتظار ما
 سرها به کف تن‌ها به صف اینک به پیش ای قوم!
 وقت نماز جمعه شد پشت سر آقا
 موسی دوباره می زند به رود نیل اینک
 تا غرق فرعون زمان کوتاه دوران است
 حرف علی ما به کرسی می نشیند باز
 پس عمر اسرائیل کم کم رو به پایان است

«لعنت به آمریکا، لعنت به اسرائیل»

نوای پایانی

نوی پایانی؛ مهدی سلحشور (۸۴)

بانگ جاء الحق از آسمان می‌رسد
 در شب تار زمین ماه جهان می‌رسد
 امید غزه و یمن
 بیا بیا یابن الحسن!
 در انتظار تو مدینه و دمشق و کربلاست
 به هر طرف که رو کنی خروش غربتی به‌پاست
 بیا که ذوالفقار حیدری تو گره‌گشاست
 آه ای مسیح عالم، ماه نبی خاتم
 می‌آیی و بی‌قرار تو تمام عالمین است
 نقش روی پرچم تو یا لثارات الحسین است
 «ابا صالح یا مولا»

***

زنده در قلبمان، تا ابد یاد آن
 پناه مردم مظلوم، امام مهربان
 در هراس از او استکبار، اشداء علی الکفار
 حسین روزگار ما که با خروش غیرتش
 به گوشه گوشه جهان رسیده شور نهضتش
 پاینده مانده راه او با وارث صلابتش
 ای رهبر حسینی! ای وارث خمینی!

مبهوت شکوه و اقتدار تو شده جهانی
 در راه تو ما آماده‌ایم برای جان‌فشانی
 «ابا صالح یا مولا»

***

یاد آوینی و یاد چمران به خیر
 یاد آن عزم و شکوه و صبر و ایمان به خیر
 ما باده نوشیم از این خُم
 إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ
 ما عاشورائیان همه فدایی ولایتیم
 ما زین‌الدین و کاظمی ما باکری و هم‌تیم
 آماده شهادتیم آماده شهادتیم
 چیزی نمانده دیگر، تا صبح فتح خبیر
 هنگام خروش ما زمان ذلت یهود است
 روز انتقام خونین ما از آل سعود است
 «ابا صالح یا مولا»

نوای پایانی؛ مهدی سلحشور (۸۵)

راه ما روشن است، از فروغ جاودان تو
 هر زمان می شویم، هم نوای کاروان تو
 جان ما فدای تو، ای شهید تشنه لب
 که زنده مانده حق از قیامت
 از شلمچه تا حلب، از دوکوهه تا دمشق
 به عشق تو به پا شد قیامت
 از تو داریم این عزت را
 از تو خواهیم تذکره شهادت را
 «إِنِّي أَحَامِي أَبَدًا عَنْ دِينِي»
 *****

سربلندیم اگر، زیر پرچم ولایتیم
 چون شهیدان همه، عاشق امام اُمّتیم
 چشم مردم ستم دیده جهان هنوز
 به روشنی این انقلاب است
 تن به ظلم دشمنان هرگز نمی دهیم
 همیشه فتنه نقش بر آب است
 دست خدا بر سر ماست
 شکر حق که خامنه ای رهبر ماست

«إِنِّي أَحَامِي أَبَدًا عَنْ دِينِي»
 *****
 یا امامَ الْهُدَى، بانتظارِ يَوْمِكَ الْعِبَادِ
 لَا نَهَابَ الْعِدَى، حَامِلِينَ رَايَةَ الْجِهَادِ
 كُلُّنَا فِدَائُكَ، فِي الشَّامِ وَ الْيَمَنِ
 الْبَيْكَ نَنْتَمِي يَا غَوْثَنَا
 قُلْ لَنَا مَتَى تَنْوُرُ يَا بَقِيَّةَ الْاِلهِ
 تُضِيءُ دَرَبَنَا طَوَلَ الْمَدَى
 يَا نَاصِرَ الدِّينِ الْمُبِينِ
 قَدْ هَتَفْنَا يَا لثَارَاتِ الْحَسِينِ
 «إِنِّي أَحَامِي أَبَدًا عَنْ دِينِي»

نوای پایانی؛ سیدمهدی میرداماد (۸۶)

دل ما غرق نور خداست راهمون راه کرب و بلاست
 می‌مونیم یار رهبرمون تو دلا زنده یاد شماسست
 شهدا تا آخر، با غیرت و عزت
 تو راه شما هستیم، راه شهادت هستیم
 خالی مونده جاتون، یاده وصیتاتون
 یار ولایت هستیم، یار ولایت هستیم
 عاشقای زهرا، دلبریده از دنیا، پر زدید تا کربلا

«شهدا، تا زنده‌ایم رزمنده‌ایم
 شهدا، تا قیامت شرمنده‌ایم»

***

خسته از این همه فاصله، از جدایی دارم گله
 شما تا کربلا رفتید، ما جاموندم از قافله
 دلاتون دریا بود، رها از دنیا بود
 به رنگ عاشورا بود، به رنگ عاشورا بود
 حالا من موندم با، کوله باری از غربت
 توی دنیای پر حسرت، توی دنیای پر حسرت
 مگه یادم می‌ره، اون لباسای خاکی، اون دلای افلاکی
 «شهدا، تا زنده‌ایم رزمنده‌ایم
 شهدا، تا قیامت شرمنده‌ایم»

نوای پایانی؛ سیدمهدی میرداماد (۸۷)

شورآفرین رسیدند، تا اوج عشق و ایمان
 دستان انقلاب است، بر دامن شهیدان
 باغی که سربلند است، سرو رشید دارد
 کوچه به کوچه این شهر، بوی شهید دارد
 پای رکاب تو، در اوج ایمانیم
 ما تا نفس داریم، رزمنده می‌مانیم

«یا ثارالله و ابن ثاره، شهادت پای تو، چه لذتی داره»

***

مولایمان به ما گفت: حق ولی همین است
 باید که جان فدا کرد، سرباز این چنین است
 هر جا همیشه گفتیم، بر ما حسین امام است
 اشکت اگر ببینیم، خنده به ما حرام است
 شهد شهادت را مستانه نوشیدند
 با دست خالی هم مردانه جنگیدند
 همواره مشتاق رفتن به قربانگاه
 تا کربلا رفتن، با امر روح‌الله

«یا ثارالله و ابن ثاره، شهادت پای تو، چه لذتی داره»

نَوای پایانی؛ میثم مطیعی (۸۸)

یا حسین یا حسین
 شعله عزای تو چراغ کربلای تو
 توو دلم روشنه
 پرچم قیام تو صراحت کلام تو
 تا ابد با منه
 درس آزادگی

توو همین مجالس مصیبت مُحَرَمَه
 توو لهوف سید و توو مقتل مُقَرَمَه
 یاد من دادی که، زیر بار ستم تا قیامت نرم
 یا حسین یا حسین

«یا حسین عزیز فاطمه»

***

یا حسین یا حسین
 باز به من بها دادی به اشک من صفا دادی
 مجلسست اوادم
 پس هنوز امید داری به من که ساده می گذاری
 گرچه خیلی بدم
 یا حسین یا حسین
 من کجا لیاقت اقامه عزای تو؟

من کجا و کشتی نجات روضه‌های تو؟
 من کجا و حرم؟ خیلی ممنونتم خیلی مدیونتم

یا حسین یا حسین

«یا حسین عزیز فاطمه»

***

یا حسین یا حسین
 کاش مٹ مدافعا، توو سوریه توو سامرا
 هدیه می شد سرم
 ارتشت مسلحه، نذاشته پای ابرهه
 وا بشه توو حرم
 آرزوم اینه که

جوری که تو دوست داری خدا رو بندگی کنم
 آرزوم اینه مٹ شهیدا زندگی کنم
 آرزوم یک کلام: اربعین آقا! کربلا می خوام
 یا حسین یا حسین

«یا حسین عزیز فاطمه»

***

حجت بن الحسن
 از نجف تا کربلا رو، لابلای موکبا رو

جست و جو می‌کنم
 بلکه بین زائرا، بینمت توو کربلا
 آرزو می‌کنم
 حجت بن الحسن
 پرچم تو مژده قیام پابره‌نه‌هاست
 آرزوی قلبی تمام پابره‌نه‌هاست
 خون شد از انتظار، این دل بیقرار این دل بیقرار
 حجت بن الحسن

نوی پایانی؛ میثم مطیعی (۸۹)

باز، همان نسیم آشنا، که می‌برد دل مرا
 به کربلای تو
 باز، تو را صدا زدم حسین، به سویت آمدم حسین
 به خیمه‌های تو
 صحنه، سرای من، خاکت، شفای من
 نامت، چه خاطراتی، چه معجزاتی
 برای من

سرگردان در، هوای تو، این سو آن سو، دویده‌ام
 می‌سوزم تا، ز حنجرت، «هَلْ مِنْ نَاصِرٍ» شنیده‌ام

آه، سراغی از دلم بگیر، که تا ابد شود اسیر
 دلم به بند تو
 کاش، نفس نفس جوانی‌ام، تمام زندگانی‌ام
 شود پسند تو
 با یک، نگاه تو، آیم، به راه تو
 شاید، که ره بیابم، به خیمه‌های
 سپاه تو
 با تو بودن، سعادت است، عهد دل با، ولایت است
 پاداش من، در این مسیر، ان شاء الله، شهادت است

باز، اگر به هیأت آمدیم، به شوق بیعت آمدیم
 به یاری امام، ما،
 دگر نمی دهیم امان، به ظالمان و مفسدان،
 جهاد و والسلام!
 راهی چهل ساله، دشتی پر از لاله
 گشته، گواه صبر و، بصیرت ما
 در این قیام
 خط سازش، شکسته است، بند تسلیم، گسسته است
 جنگ و تحریم، اثر نکرد، ما پیروزیم، در این نبرد
 مولا، ابا صالح، کهف، امان ما
 بازآ، که انتظارت، گرفته طاقت، ز جان ما

نوی پایانی؛ میثم مطیعی (۹۰)

دلدادۀ حسین و، دلتنگ کربلایم
 بی تاب تشنگی‌ها، قربانی مناییم
 از زمزم اشک است، شور مدام ما
 احرام خون بستیم، از ظهر عاشورا

«لبيك اللهم لبيك
 لبيك لا شريك لك لبيك»

***

ما و گذشتن از جان، با یک ندای رهبر
 تا کربلا رسیدن، یک یا حسین دیگر
 سرباز روح الله، هم‌چون شهیدانیم
 تا آخرین لبیک، بر عهد و پیمانیم

«لبيك اللهم لبيك
 لبيك لا شريك لك لبيك»

***

مردیم و اهل رزمیم، نه سازش و نشستن
 با تیغ غیرت ماست، فرجام کار دشمن
 در رمی شیطانیم، با مرگ بر آمریکا

در قلب میدان است، «سعی» و «صفای» ما

«لبيك اللهم ليبيك»

ليبيك لا شريك لك ليبيك»

***

يابن الحسن أَعْتَنَا، عالم شده پریشان
افتاده کعبه از نو، در دست بت پرستان
می خواندت کعبه، ای قبله دل‌ها
مُحْرَم شدن با تو، زیباترین رؤیا

«لبيك اللهم ليبيك»

ليبيك لا شريك لك ليبيك»

نواى پایانی؛ میثم مطیعی (۹۱)

در جان ما هر دم، غوغای عاشورا است
بیداری عالم، از یا حسین ماست
با روزه‌ها هر لحظه می‌سوزیم و می‌باریم
بر لب همه «یا لیتناکنا معک» داریم
تا آن دمی که سر به پای یار بگذاریم
نذر تو این جان و تن، مولا اباعبدالله
ذکر نفس‌های من، لبيک یا ثارالله

«لبيك يا ثارالله»

***

میثاق این دل با، خون شهیدان است
جان روشن از یاد، پیر جماران است
از سرگذشتن، سرگذشت و سرنوشت ماست
دل‌داده‌ایم و بهر ما هر روز عاشورا است
ما راهمان از کربلا تا مسجد الأقصاست
ما انقلابی هستیم، مهر ولایت با ماست
هیئات منّا الذّله، شوق شهادت با ماست

«لبيك يا ثارالله»

***

دل خسته از هجران، دلتنگ دیداریم
چشم انتظاران، دیدار آن یاریم
بر ندبه‌های جمعه‌های ما نگاهی کن
بر گریه‌های روضه‌ها آقا نگاهی کن
بر لاله‌های سرخ این صحرا نگاهی کن
نذر قدم‌هایت شد، خون شهیدان ما
آماده پیکاریم، یابن الحسن یا مولا

«یابن الحسن یا مولا»

نوای پایانی؛ میثم مطیعی (۹۲)

سید و مولا حسین، آرام دل‌ها حسین
زمزمه عاشقان، یاحسین و یاحسین
ندارم غیر تو فکر و خیالی
بنفسی انت و اهلی و مالی
***

روضه‌های مقتل را، مثل باران می‌گیریم
در غم تو این شب‌ها، با شهیدان می‌گیریم
اشک ما مرثیه‌خوان فرات است
مولای ما قلیل العبرات است
***

با ولایت می‌مانیم، شور ما از عاشوراست
ای عاشقان بسم الله، راه قدس از کربلاست
تنها نگذارم در میدان، ولی را
مولایم رهبرم سید علی را
***

کل یوم عاشورا، کل ارض کربلا
وارث خون حسین، مهدی زهرا بیا
یار مظلومان کی می‌رسی از راه
العجل العجل یا حجه الله

نوای پایانی؛ سیدرضا نریمانی (۹۳)

ما بسیجی‌ها، پیرو خطِ دین و قرآنیم
 تا ابد پای، عهد دل‌هامان، با شهیدانیم
 راه ما راه عروج آسمانی‌هاست
 نهضت ما امتداد راه عاشورا است
 آرزوی ما شهادت در مسیر حق
 جان سپردن روی پای حضرت زهراست
 جان به کف داریم، در خط رهبر
 مقتدای ماست، حضرت حیدر

«یابن الزهرا»

***

چفیه و سربند، یادگاری، سرخ مجنونت
 دل گرفتار، شام اروند و، صبح کارونت
 زنده بادا یاد آن شب‌های غوغایی
 زنده بادا یاد آن دل‌های شیدایی
 زنده بادا یاد آن شب‌های اشک و سوز
 زنده بادا یاد آن یاران زهرایی
 یک به یک سوی، کربلا رفتن
 با سبک بالی، تا خدا رفتن

«یابن الزهرا»

***

تازه‌پور یار، روی دوش ما، بیرق مهدی‌ست
 انقلاب ما، تحت فرمان، نائب‌المهدی‌ست
 با ولایت زنده‌ایم و زنده می‌مانیم
 با بصیرت امتی پاینده می‌مانیم
 مثل شیران خمینی در صف پیکار
 تا نفس یاری کند رزمنده می‌مانیم
 مرگ با عزت، این شعار ماست
 ضامن آهو، اعتبار ماست

«یابن الزهرا»

نوای پایانی؛ مهدی رسولی (۹۴)

به گوش کل عالم رسیده صدای تو
 شروع حق و آزادگی کربلای تو
 خوشم به این که باشه غم تو برای من
 خوشم که عمر من باشه آقا برای تو
 تویی حیات تویی ممامت حسین، امیدمی در نجاتم حسین
 شبیه حرّ شبیه جون و وهب، بذار منم بگم فداتم حسین
 جدا نشه ازت مسیرم حسین، خدا کنه برات بمیرم حسین

«لیک یا اباعبدالله»

***

مدافعان این نهضت و این ولایتیم
 بیات و اشتری، شیرودی و همّتیم
 به لب نوای یا لیتنا کُنّا مَعک
 به راه تو مهیای جنگ و شهادتیم
 قسم تو رو به کربلای چهار، به دست بسته و غم بی شمار
 نصیب من بشه شهادت، خدا! نباشه کاش دلم به حسرت دچار
 خدا کنه منم بشم رو سپید، مٹ شما رو پای آقام شهید

«لیک یا اباعبدالله»

***

پناه ما همین گریه‌های محرّمه
 برای ما همین روضه خطّ مقدّمه
 به اذن رهبرم هر نفوذ و جسارتی
 به آب و خاکمون پاسخش سخت و محکمه
 فدایی و مطیع این رهبریم، شهادتو به جونمون می خیریم
 همه به صف کنار سیدعلی، به انتظار وعده آخریم
 حسینیه مرام این قافله، خمینه امام این قافله

«لیک یا اباعبدالله»

***

نشستم و هنوز منتظر چشم به راهتم
 خدا کنه ببینم منم در پناهم
 امیدشون تویی مردم سوریه و یمن
 قبول کنی منم عضوی از اون سپاهتم
 نگاه تو پر از شکوه بهار، بیا و با حضور سبزت بیار
 بیا و با نگاهت ای مهربون، رو زخم این زمونه مرهم بذار
 تموم این دلای پر واهمه، امیدشون تویی گل فاطمه!

«العجل یا بقیه‌الله»

نوای پایانی؛ ابوذر بیوکافی (۹۵)

ما عاشقان هستیم، فرزند عاشورا
 از نسلِ املاکی، از نسلِ همت‌ها
 ما که به عشقِ آلِ پیغمبر گرفتاریم
 در راهِ نهضتِ هر بلا بر جان خریداریم
 با یاحسین و یا ابالفضل مرد پیکاریم
 به عشقِ مولای نجف، من که عاشقیِ حیدریم
 تا آخرین قطرهٔ خون، یار و یاور رهبری‌ام
 تا محشر ان‌شاءالله، در مکتبِ قرآنیم
 با یاری آل‌الله، پیروز هر میدانیم
 «لبیک یا ثارالله»

***

دین خدا باشد، مدیون نام تو
 شد جاودانه با، شور و قیام تو
 از نور زهرا و علی آکنده یازینب
 کرب‌ویلا با نام تو پاینده یازینب
 حجب و حیا و عفت از تو زنده یازینب
 برای یاری شما، تا ابد همه هم‌قسمیم
 تا وقتی خون در رگ ماست، ما مدافعانِ حریمیم
 ما پرخروشیم چون رود، بارانی از احساسیم
 در مکتبِ جانبازی، ما رهرو عباسیم

«لبیک یا ثارالله»

***

ای سورهٔ طاهّا، مولا اباصالح
 ای یوسف زهرا، مولا اباصالح
 باز آ که مانده مادرت چشم‌انتظار تو
 باز آ که قلب عاشقان شد بیقرار تو
 عدل علی برپا شود با ذوالفقار تو
 بیا که مانده به رخت، دیدهٔ مظلومان جهان
 بیا که گردد جان ما، فدایِ تو امام زمان
 در آسمان دل‌ها، روشن‌تر از هر ماهی
 امید قلب شیعه، خونخواه ثاراللهی

«لبیک یا ثارالله»

نوی پایانی؛ ابوذر بیوکافی (۹۶)

بوی کربلا داره، روضه‌های ما
 مگه یادمون میره، خاطرات جبهه‌ها؟
 دریادل با صفا، عاشق بی ادعا
 یک به یک تا خدا، پر می‌کشیدن
 غرق شور و نوا، محو نور خدا
 تا عرش کربلا، پر می‌کشیدن
 یار خمینی بودن، عاشقای حسینی بودن
 همه در شور و نوا
 آرزوی همشون، بوده که بشن آخر راه
 فدای خون خدا

***

توی این دیار، به زیر این آسمون
 می‌مونه چه با شکوه، تا همیشه اسمشون

صیاد و کاظمی، چمران و آوینی
 املاکی، باقری، یادشون بخیر
 همت، ردانی پور، کاوه، جهان آرا
 زین‌الدین، باقری، یادشون بخیر
 جون دادن عاشقونه، همه تا با شکوه بمونه
 پرچم کشورمون
 هستیشونو می‌دان، تا همیشه باشه مستدام

سایه رهبرمون

***

راه سرختون، راه مستقیم ماست
 راهی که به لطف خدا، امتداد کربلاست
 تا که داریم توون، همه تا پای جون
 پشتیبون ولی، می‌مونیم والله
 یعنی تا آخرین، قطره خونمون
 یار سیدعلی، می‌مونیم والله
 چشم تموم جهان، به خدا که شده حیرون از
 عزت رهبری مون
 خونی که در رگ ماست، هدیه ما به رهبر ماست
 رهبر حیدریمون

***

آخرین امید! ای پناه شیعیان
 العجل امام عشق، بیا صاحب الزمان
 وارث ذوالفقار، دنیا س چشم انتظار
 یابن الزهرا بیا! یا اباصالح
 می‌رسی با خروش، داری بر روی دوش
 پرچم کربلا، یا اباصالح
 می‌رسی با شور و شین، می‌شه یالثارات الحسین
 شعار نهضت تو
 شور و صلابت حق، با ظهور تو می‌شه عیان
 فدای عزت تو

نوای پایانی؛ ابوذر بیوکافی (۹۷)

دست خالیمو، غرق اجابت کن
 من تشنه‌ام آقا! روزیم شهادت کن
 از اسم مادرت، باز می‌گیرم مدد
 که باشم چون به کف، در راهت تا ابد
 می‌دم جوانیمو برات، آقا با دم یا زهرا
 یه روزی شبیه سقا، یه روزی شبیه سقا
 مثل علی اکبر آخر، فدای تو می‌شم مولا
 می‌زاری سرمو رو پات، می‌زاری سرمو رو پات

«ای کعبه دل‌ها، اباعبدالله»

***

تا توی عالم، پاینده شه این راه
 هستیشونو دادن، عشاق ثارالله
 تو دنیا شهره شد، اون اخلاص و وفا
 راه ما روشنه، با نور جبهه‌ها
 مگه می‌ره از یاد ما، او صداقت و ایمان
 اون شهیدای افلاکی، اون شهیدای افلاکی
 همیشه زنده‌ست تو دلا، یاد خوش سیرت و چمران
 یاد همت و املاکی، یاد همت و املاکی

«سید شهیدان، اباعبدالله»

***

پر شده دنیا، از شور حق خواهی
 از نور اسلام و، سیر الی‌اللهی
 راه ما روشنه، در سایه ولی
 به مقصد می‌رسه، این نهضت با علی
 داریم به لب سوره نصر، قصه شوم استکبار
 دیگه می‌رسه به آخر، دیگه می‌رسه به آخر
 چیزی نمونده تا سحر، دست حجت حق می‌ده
 پرچم نهضتو رهبر، پرچم نهضتو رهبر

«ای امید دل‌ها! پسر زهرا»

***

عالمی مونده، چشم انتظار تو
 عدل علی میاد، با ذوالفقار تو
 هر مظلومی آقا، هر گوشه جهان
 می‌خونه العجل، یا صاحب‌الزمان
 چشم انتظار تو هنوز، پریشون خاطر و بی‌تاب
 دل مادر ساداته، دل مادر ساداته
 روزی که میای آقا جون، سوی کربلای ارباب
 ذکر تو یالثاراته، ذکر تو یالثاراته
 «ای وارث حیدر، می‌رسی آخر»

نوای پایانی؛ مسعود پیرایش (۹۸)

ذکر خیر خوبیات، تربت کرب و بولات
 از تولد تا وفات، کاممو پر کرد
 گریه کرده مادرم، تا نیفتم از قلم
 نوکری پا این علم، قلبمو دُر کرد
 تا همیشه می‌مونه نوکرت پای این در
 پای این روضه‌ها و گریه‌ها و منبر
 پشت ما گرمه به ولایت علی حیدر
 کاشکی مَثِ جابر، ما بشیم از انصار
 اربعین امسال، تازه بشه دیدار
 حُر بشیم واسه تو، یا سیدُ الأحرار
 «یا سیدُ الأحرار، یا سیدُ الأحرار»

***

مونده در آموزه‌ها، در نماز و روزه‌ها
 کربلا در موزه‌ها، گم نخواهد شد
 جاری خون خدا، در دل اندیشه‌ها
 از یمن تا زاریا، جبهه ممتد شد
 خالی نمی‌شه از حسینیا دیگه دنیا
 دَم «هیهات مِنَّا الدَّله» میشه احیا
 چه جوونایی که با اقتدار به تو آقا

به تو وفا کردن، دینو ادا کردن
 تو دفاع از مظلوم، غوغا به پا کردن
 «إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ» رو با خون معنا کردن

«یا ابا عبدالله، یا ابا عبدالله»

***

نغمه یالیتناست، وعده نصر خداست
 راه قدس از کربلاست، از حرم تا نیل
 قوم عاشق پروریم، عاشقان حیدریم
 فکر فتح خیبریم، فتح اسرائیل
 برای استقامت و جهاد و سنگر
 چه سلاحی از اشک روضه‌هاته بهتر
 می‌مونیم پای انقلاب و عشق رهبر
 همه بسیجی و همه ابوالفضل
 می‌مونیم تا آخر جلوی هر رذلی
 شبیه حاج قاسم، شبیه حاج فضلی

«یا ابا عبدالله، یا ابا عبدالله»

***

آه از این خیره‌سری، خوی اشرافی‌گری
 این تجمل‌محوری، کو دیانت‌ها؟

آه و فریاد از هراس، از عقب‌گرد خواص
 از فساد و اختلاس، از خیانت‌ها
 هیأت ماست برا دفاع از این عزت
 ان‌شاءالله می‌شه این انقلاب و نهضت
 فصل آمادگی برا ظهور حضرت
 امید حق جویان، خوشی بی‌پایان
 منتظریم آقا، برسه اون دوران
 هستی آل‌الله، العجل آقاجان
 «العجل آقاجان، العجل آقاجان»

نوای پایانی؛ مسعود پیرایش (۹۹)

دوباره عزادارت هستم، ممنونم از این آهی که دادی
 لباس شهنشاهیمه این، پیرهن سیاهی که دادی
 حسین! حسین! حسین!
 صاحب کرم، ببین زدم باز به جاده
 می‌خوام بگم با تو صاف و ساده
 بزار که من اربعین امسال
 پیام به پابوس، پای پیاده
 همه کربلا رفتند، من شدم سرافکنده
 هر دفعه بهم گفتی، باشه سال آینده
 از زیارت شش‌گوشه، دلمو نکن محروم
 یا سیدناالعطشان، یا سیدناالمظلوم
 «یا سیدناالعطشان، یا سیدناالمظلوم»

***

صدای منو می‌شناسی تو، منی که تو روضه‌ت گریونم
 خدا نیاره روزی رو که، از تو آقا رو برگردونم
 حسین! حسین! حسین!
 ارباب من! دوری از تو برام عذابه
 یار تو بودن، یه حس ناب
 هر کی حسینی و زینبیه

اهل عفاف و اهل حجابہ
 به کرم تو هستیم، اهل روضه و منبر
 اهل امر به معروف، اهل نهی از منکر
 میونِ غم و غصه، با تو می‌شه دل آروم
 یا سیدناالعطشان، یا سیدناالمظلوم

«یا سیدناالعطشان، یا سیدناالمظلوم»

***

با نام خمینی می‌شناسن، انقلاب ما رو تو دنیا
 با عنایت آقام ابوالفضل، پاینده می‌مونه رهبر ما
 حسین! حسین! حسین!
 ای مقتدا! ماییم جوونای انقلابی
 به پای تو خون می‌دیم حسابی
 شبیه چمران و باکری و
 شبیه نصر و ابوترابی
 برای خودت خواستی، دلای جهادی رو
 عبدالله والی و، ابراهیم هادی رو
 با نور شهیدامون، شده راه حق معلوم
 یا سیدناالعطشان، یا سیدناالمظلوم
 «یا سیدناالعطشان، یا سیدناالمظلوم»

***

می‌رسی به فریاد عالم
 کشتی نجاتی و ما غرقیم
 مقابل ظلم سر، خم نکردیم
 یک تنه مقابلِ غرب و شرقیم

حسین! حسین! حسین!
 آقای من! اگر چه خیلی صبور شیعه
 رسیده وقت حضور شیعه
 ای‌شالله با دست علی اصغر
 واشه گره‌های کور شیعه
 با نغمهٔ یا حیدر، می‌شه دل ما آباد
 سوریه و بحرین و، یمن و عراق آزاد
 فتنهٔ سعودی رو، در میاریم از ریشه
 میرسه امام عصر، دنیا علوی می‌شه
 «العجل امام عصر، العجل امام عصر»

نوای پایانی؛ محسن محمدی پناه (۱۰۰)

یا حسین!

باز دوباره ذکر یاحسین، باز روی لبها شهادتین
 باز بهشت بین الحرمین، یا حسین
 باز دوباره بزم روضه‌ها، باز می‌پیچه توی هیأت‌ها
 عطر و بوی سیب کربلا، یا حسین
 آقای دل‌های جوون و پیر، یاحسین تویی نعم الامیر، من
 گدات آقا
 هر چی دارم همه کرتمه، آرزوی من حرتمه، کربلات آقا
 دل‌تنگم، می‌دونی، اودم مهمونی
 حرفامو از چشمامم میخونی

«کربلا کربلا کربلا»

***

یا علی!

کاش بشه دعاها مستجاب، یا بگیره عفت و حجاب
 زیر بیرق این انقلاب، یا علی
 باشه عشق طوفانی ما، بصیرت قرآنی ما
 رهبر خراسانی ما، یا علی
 هیهات منالذله‌ام، گل کرده در محرمم، با نهضت ایثار
 رهبر که فرمان می‌دهد، هر سینه زن جان می‌دهد، در مکتب عمار

حسینی می‌مونم، حسینی می‌میرم
 از دستات شهادت می‌گیرم

«کربلا کربلا کربلا»

***

یا زهرا!

یادمون نره اشک و دعا، پیام امروز شهدا
 خالیه جاشون بین ماها، یا زهرا
 به یادشون دل خداییه، فک و معجون، طلائی
 شلمچه که کربلاییه، یا زهرا
 بیداری اسلامیه، مولا اباصالح بیا، ذکر همه دنیا
 این الشُّموس الطالعه، این مُعز الاولیاء ای یوسف زهرا
 بغضیه تو سینه‌ام، عاشق مدینه‌ام
 آخرش آقامو می‌بینم

«یا مهدی ادرکنی»

ما با تو به مهمانے اشکیم، حسین
در روضه ی طولانے اشکیم، حسین
تا در صف یاران شهیدت باشیم
دلخوش به رجزخوانے اشکیم، حسین

